



LUNDS
UNIVERSITET

Socialhögskolan

Framställningar av ensamkommande barn

**En postkolonial analys av tidningsartiklar från
Aftonbladet**

Tuba Turgut och Denise Börefelt
Kandidatuppsats Socionomprogrammet
HT 2019
Handledare: Carina Gallo

Abstract

Authors: Tuba Turgut and Denise Börefelt

Title: *Descriptions of unaccompanied children. A qualitative content analysis of newspaper articles in Aftonbladet.* [Translated title]

Supervisor: Carina Gallo

Assessor: Ulrika Levander

The aim of this study was to create an understanding of how Aftonbladet, one of Sweden's biggest newspaper, describes unaccompanied asylum-seeking children in the years of 2015 and 2018. Another aim was to analyze differences and similarities in the descriptions between these two years. The study was based on a qualitative content analysis of 91 articles published in Aftonbladet year 2015 and 2018. Social constructive and postcolonial theory was used to analyze the articles. The result shows that media describes unaccompanied children, both 2015 and 2018, as victims, burden, “the others,” and established in the Swedish society. Minor differences were shown between the year 2015 and 2018. The unaccompanied children were described as burden to a greater extent in 2015 than 2018. Unaccompanied children were mentioned in a political context in most of the articles in year 2018, which created more distanced descriptions of the unaccompanied children compared to 2015. In the year 2015 more descriptions about the unaccompanied children focusing on their life situation were found. The conclusion of the study shows that media creates an “us” referring to the Swedish population and describes the unaccompanied children as “them” to mark them as outside of the society.

Key words: unaccompanied minors/children, media, representation, postcolonialism, socialconstructivism

Innehållsförteckning

1	INLEDNING	5
1.1	PROBLEMFÖRMULERING	5
1.2	SYFTE	6
1.3	FRÅGESTÄLLNINGAR	7
1.4	ARBETSFÖRDELNING	7
2	KUNSKAPSLÄGET	7
2.1	LITTERATURSÖKNING	7
2.2	TIDIGARE FORSKNING	8
2.2.1	<i>Framställningar som börda för samhället</i>	8
2.2.2	<i>Framställningar som "de andra"</i>	9
2.2.3	<i>Framställningar som offer</i>	11
2.2.4	<i>Framställningar som etablerade i samhället</i>	12
2.3	SAMMANFATTNING AV KUNSKAPSLÄGET	12
3	TEORETISKA UTGÅNGSPUNKTER	13
3.1	SOCIALKONSTRUKTIVISM	13
3.2	POSTKOLONIALISM	14
3.2.1	<i>"De andra"</i>	15
4	METOD	17
4.1	KVALITATIV INNEHÅLLSANALYS	17
4.2	URVAL	18
4.3	ANALYS	20
4.4	FÖRFÖRSTÅELSE	22
4.5	METODENS FÖRTJÄNSTER OCH BEGRÄNSNINGAR	22
4.6	METODENS TILLFÖRLITLIGHET	23
5	ETISKA ÖVERVÄGANDEN	25
6	RESULTAT & ANALYS	26
6.1	FRAMSTÄLLNINGAR AV ENSAMKOMMANDE BARN ÅR 2015 & 2018	26
6.1.1	<i>Ensamkommande barn som offer</i>	26
6.1.2	<i>Ensamkommande barn som "de andra"</i>	29
6.1.3	<i>Ensamkommande barn som börda</i>	33
6.1.4	<i>Ensamkommande barn som etablerade i samhället</i>	35
6.1.5	<i>Afghanska och marockanska pojkar</i>	37
7	AVSLUTANDE DISKUSSION	39

8	REFERENSER	41
9	EMPIRILISTA	46
10	BILAGA	49

1 Inledning

1.1 Problemformulering

År 2015, under den så kallade flyktingkrisen, var det 162 877 personer som sökte asyl i Sverige varav 35 369 var ensamkommande barn, vilket var en stor ökning jämfört med någonsin tidigare (Statistiska Centralbyrån 2016). Med ensamkommande barn syftas till den definition som går att finna i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA), ett barn som är under 18 år och kommer till Sverige för att söka asyl utan medföljande förälder eller någon annan vuxen person. Tidigare under 2010-talet hade det som mest kommit 7049 ensamkommande barn (SCB 2016). År 2018 hade antalet ensamkommande barn som kom till Sverige återigen sjunkit då det kom 944 barn (Migrationsverket 2018). En anledning till denna minskning kan vara en tillfällig lag, Lag (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige, som infördes i samband med flyktingsituationen år 2015 (Migrationsverket 2018). Denna lag begränsar möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige och var gällande under år 2018.

Forskning om både ensamkommande barn och av flyktingar samt migranter, vilka är grupper som ensamkommande barn utgör en del av, lyfter fram hur dessa grupper framställs i media. Tidigare forskning, både svensk och internationell, visar på att migranter, ensamkommande barn och flyktingar i media ofta framställs som en börda för samhället (Lilja 2013; Onay-Coker 2019) som "de andra" (Catalano 2017) och som offer (Herz & Lalander 2017; Mohd Don & Lee 2014). Det finns även forskning som lyfter fram att migranter bidrar till ekonomisk tillväxt (Strömbäck, Andersson & Nedlund 2017) och en studie lyfter fram nyhetsartiklar som fokuserar på flyktingars livshistorier (Cooper et al. 2017).

Karin Ljuslinder (2011) som är medieforskare menar att media har en stor påverkan på våra attityder, handlingar och kulturella värderingar, då media reproducerar och upprätthåller maktordningar, diskriminerande och förtryckande samhällsnormer genom att ständigt upprepa ett vanligtvis ensidigt synsätt. I likhet med Ljuslinder (2011) skriver Denitza Kamenova (2014) också om medias makt att påverka samhället. Vidare skriver Kamenova (2014) att de flesta i samhället har ingen direkt kontakt eller erfarenheter med "de andra", alltså migranter, därför blir många medvetna om "de andra" genom medias skapande av migranter och påverkar deras attityder. Likaså blir "de andra" medvetna om bilden som skapas om dem genom media, vilket påverkar "de andras" känslor, attityder, identitet och speciellt

erfarenheten av att bli accepterad eller inte i samhället (ibid.). Kristina Boréus (2015) lyfter fram att texter även påverkar relationer mellan människor och mellan grupper, vilket gör det intressant att analysera hur det skrivs om olika grupper i tidningar som läses av stora delar av befolkningen i Sverige. Jesper Strömbäck (2014) skriver att medierna påverkar både direkt och indirekt människors åsikter och även politiska aktörer. Eftersom människor handlar utifrån sina åsikter och uppfattningar, influerar medierna även människors handlingar (ibid.). Kamenova (2014) menar att media har en viktig roll vid formandet av individens tänkande och handlande om just migranter i samhället.

Denna studie undersöker hur ensamkommande barn framställs i tidningsartiklar från Aftonbladet och hur framställningen har förändrats mellan år 2015, då det kom som flest ensamkommande och år 2018, efter att begränsningslagen införts. Anledningen till valet av Aftonbladet är för att det är en av de största dagstidningarna i Sverige med sina knappt fyra miljoner läsare dagligen (Aftonbladet 2019a). En sökning i databasen Retriever (Mediearkivet) visar att ensamkommande barn aldrig tidigare nämnts i så många tidningsartiklar som under år 2015. De nämns i fyra gånger så många tidningsartiklar under år 2015 än år 2014 och under 2016 fortsatte ensamkommande barn att lyftas fram ännu mer i tidningsartiklar för att sedan nämnas mer sällan. År 2018 nämndes ensamkommande hälften så många gånger i tidningsartiklar än år 2015.

Studien är viktig eftersom den belyser och granskar de föreställningar som finns om ensamkommande barn i samhället och kan hjälpa oss att få en bättre förståelse för gruppen. De beskrivningar som finns om ensamkommande barn i media analyseras i denna studie utifrån ett socialkonstruktivistiskt och postkolonialt perspektiv. Eftersom ensamkommande barn förekommer i olika områden inom socialt arbete är ämnet relevant både för yrkesverksamma och forskare inom socialt arbete.

1.2 Syfte

Syftet med denna studie är att undersöka hur Aftonbladet har framställt ensamkommande barn i Sverige under år 2015 och år 2018 samt vilka likheter och skillnader som finns i framställningarna mellan åren.

1.3 Frågeställningar

- Hur framställdes ensamkommande barn i Aftonbladet år 2015?
- Hur framställdes ensamkommande barn i Aftonbladet år 2018?
- Vilka likheter och skillnader framträder mellan år 2015 och 2018?

1.4 Arbetsfördelning

Till en början planerade vi och påbörjade studien tillsammans, vi diskuterade med varandra vad vi skulle skriva samtidigt som vi skrev. Båda bidrog med att hitta tidigare forskning och att samla information om teorierna. Vi skrev först olika stycken själva som vi sedan skrev ihop för att få en löpande text. Vid insamling av material delades tidningsartiklarna som skulle undersökas upp. Vi hade huvudansvar för insamling och kodning av hälften av tidningsartiklarna var och därefter läste vi igenom varandras delar. Varje del i uppsatsen har lästs igenom och diskuterats tillsammans för att skapa en sammanhängande text.

2 Kunskapsläget

2.1 Litteratursökning

För att hitta relevant tidigare forskning har databasen “LUBsearch”, “LUBcat” och “Google scholar” använts med de följande sökorden både på svenska och engelska: *media, othering, migranter/migrants, ensamkommande barn/unaccompanied children/minors, flyktingar/refugees och asylsökande/asylum seekers*. Vi började med att söka efter tidigare forskning om framställningen av ensamkommande barn i media. Eftersom det fanns få studier på denna specifika grupp breddade vi oss och sökte även efter forskning om framställningen av migranter, asylsökande och flyktingar generellt, då ensamkommande barn är en del av dessa större grupper. Artiklarna handlar både om svensk och internationell forskning. Ett kriterium har varit att artiklarna ska vara refereegranskade för att hålla en hög vetenskaplig kvalitet i studien. Artiklar har även hittats genom referenslistor från andra artiklar. Vi har även använt en bok, tre avhandlingar och en rapport.

2.2 Tidigare forskning

Tidigare forskning visar att ensamkommande barn bland annat framställs i media som en börda (Lilja 2013), kategoriseras som “de andra” (Catalano 2017; Saglietti 2019; Stretmo 2014) och framställs som offer (Herz & Lalander 2017; Lilja 2013). Liknande resultat finns även i forskning om flyktingar och migranter generellt (Brune 2004; Onay-Coker 2019; Mohn Don & Lee 2014). Det finns även studier som lyfter fram framställningen av invandrare som att de bidrar till ekonomisk tillväxt (Strömbäck, Andersson & Nedlund 2017) och nyhetsartiklar som fokuserar på deras personliga historier och aspekter (Cooper et al. 2017).

2.2.1 Framställningar som börda för samhället

Ensamkommande barn framställs som börda i svenska tidningsartiklar mellan åren 2007–2012 då det tas upp att kommuner inte kan ta emot de ensamkommande barn på grund av att de inte har tillräckligt med resurser i form av ekonomi, psykologisk hjälp eller har svårigheter med att hitta boende (Lilja 2013).

Bristen på resurser och pengar är något som Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) tar upp i sin rapport. I rapporten undersöks hur svenska tidningar rapporterar om invandring mellan åren 2010 till 2015, där flyktinginvandring var det som det skrevs mest om. I rapporten lyfts att vanligt förekommande framställningar av invandrare är att de uppges försvaga Sveriges ekonomi och hota den svenska välfärden, vilket utgör en börda för samhället. Tidningsartiklarna belyser exempelvis de olika kostnaderna för invandring (ibid.). Även Duygu Onay-Coker (2019) skriver att de turkiska tidningarna framställer de syriska flyktingarna som ett hot mot det turkiska samhället, en börda för ekonomin och att de utnyttjar Turkiets resurser. Framställningar av migranter som ett hot beskrivs också i Bianca-Florentina Cheregis (2015) studie där brittisk media lyfter fram rumänska migranter som ficktjuvar, tiggare, kriminella och som ett hot mot den brittiska ekonomin, vilket innebär att de utgör en börda. Cheregi (2015) menar att media skapar hysteri genom att nämna antalet migranter som kommer till Storbritannien. Ytterligare en beskrivning av migranter som ett hot lyfts fram i Kamenovas (2014) forskning där ett ökat antal migranter ses som en fara för samhället.

En annan typ av börda för samhället är framställningen av ensamkommande barn som brottsliga, som framgår i Theresa Catalanos (2017) artikel om ensamkommande flyktingbarn från Centralamerika som framställs som brottsliga på grund av att de vistas illegalt i USA. I likhet med Catalano (2017) tar Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) upp framställningen att invandring bidrar till kriminalitet. De tidningsartiklarna som Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) presenterar lyfter bland annat fram brottslighet som har begåtts av invandrare där invandrarnas utländska bakgrund nämns tydligt. De undersökte även om det fanns några skillnader mellan åren 2010 och 2015 och de kom fram till att det inte var någon uppenbar skillnad (ibid). Även Ylva Brune (2004) lyfter fram att brott förknippas med "flyktingar", "asylsökande" och med "utländsk bakgrund" i svenska nyheter. Vidare skriver Brune (ibid.) att när brottslingens etnicitet, ursprung eller kultur nämns som en förklaring till brott innebär det en generaliserad nedvärdering av människor. Brottet associeras till en viss grupp på ett sätt som det inte hade gjorts om förövaren var etniskt svensk. Zuraidah Mohd Don och Charity Lee (2014) skriver att flyktingar i Malaysia beskrivs i tidningsartiklar som "illegala", vilket målar upp en bild av dem som kriminella och hotfulla. Genom att använda ord som exempelvis "arresterad", "anhållen" och "utvisad" framställs flyktingarna som brottsliga (ibid.). Liknande framställning av flyktingar som kriminella kan även ses i turkisk (Onay-Coker 2019) och i brittisk media (Cheregi 2015).

2.2.2 Framställningar som "de andra"

Brune (2004) skriver i sin avhandling om hur svenska nyhetstexter under år 1993 skapar kategorier som "invandrare" och flyktingar som "de andra" genom de berättelser som förmedlas. Hon skriver om flyktingar som kom från Kosovo till Sverige under våren 1993, då nyheterna rapporterade mest om hårda ämnen som var kopplade till myndigheters beslut, såsom politik, kostnader, lagändringar och antalet flyktingar. Brune (2004) menar att de hårda texterna förmedlar en distanserad bild av flyktingar, vilket innebär att känslor och åsikter utesluts. Medias distanserade bild av ensamkommande barn framkommer även i Catalanos (2017) artikel, om hur ensamkommande barn från Centralamerika framställs som "de andra" under år 2014 genom att de beskrivs med metaforer som "farligt vatten" i amerikanska medier. Vidare skriver Catalano (2017) att metaforer i media skapar en negativ och avhumaniserande bild av barnen. Brune (2004) menar att metaforer framkom även i svenska nyheter på 1990-talet, som "flyktingströmmen", "strömmen av illegala invandrare" och "flyktingtrafiken". Eftersom "strömmar" och "vågor" kopplas till naturkatastrofer, som kan

orsaka ett hot mot samhället, innebär de nämnda metaforerna att det skapas en hotfull bild av flyktingar genom att de associeras med dessa ord (ibid.). En annan metafor av ensamkommande barn som används i media är ankarbarn, vilket förmedlar en stereotyp av ett barn som utnyttjas av sina föräldrar som planerar att de ska komma till sitt barn och få medborgarskap eller ekonomiska fördelar (Saglietti 2019; Lalander & Herz 2018; Stretmo 2014). Herz och Lalander (2018) påpekar att termen ankarbarn indikerar att barn som migrerat och deras föräldrar, inte fullt ut förtjänar att få hjälp. Det närliggande begreppet till ankarbarnet är det engelska begreppet "anchor baby" vilket av många, enligt Jenny Lederer (2013), tolkats mycket negativt i USA där människor från Syd- och Centralamerika beskylls för att bli gravida i USA av anledningen att det ska hjälpa dem att få tillåtelse att stanna i landet.

Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) lyfter fram framställningen att invandring bidrar till att försvaga den sociala gemenskapen i Sverige. Det handlar exempelvis om tidningsartiklar som beskriver att invandring leder till lägre social tillit, sjunkande förtroende för samhället samt ökad uppdelning mellan grupper vilket skapar "vi" och "dem". Enligt Onay-Cokers (2019) studie, framställs flyktingar från Syrien som "de andra" i turkiska medier då de anses vara sämre än medborgarna. En annan liknande studie av Cheregi (2015) visar att brittisk media framställer rumänska och bulgariska migranter som "de andra" genom att de presenterar sig själva (briter) positivt och de andra (migranterna) negativt. Vidare menar Cheregi (2015) att media använder sig av pronomen "vår" vilket inkluderar briter, och exkluderar migranter som "de andra". En annan aspekt som Cheregi (2015) nämner är hur media presenterar rumäners liv i Storbritannien genom ett citat där en rumän identifierar sig själv mer som britt än rumän, vilket innebär distansering från den egna gruppen. Hon menar att det är en strategi som media använder sig av för att bibehålla "vi" och "dem"-tänket, genom att lyfta upp ett citat från en rumän som distanserar sig från rumäner, förmedlar det en bild av att det är skadligt att tillhöra gruppen rumäner (Cheregi 2015).

Gruppen "de andra" framställs också i nyhetsmedierna genom att media skapar, sprider och reproducerar stereotyper av en viss grupp (Brune 2004; Cheregi 2015). Birgitta Löwander (1997) lyfter fram hur svenska nyhetsmedier ingår i skapandet av identifikation mellan medborgare och landet, som kan leda till en blindhet för att medierna själva skapar en kulturalisering. Kulturaliseringen skapas genom stereotyper som målar upp nationaliteter och kulturer som invandrat som exempelvis hotfulla, främmande och avvikande. Brune (2004)

skriver att genom media kan förenklade bilder av händelser och personer spridas snabbt. Vidare menar Brune (2004), genom att beskriva enskilda situationer eller individers liv upprepade gånger, associeras hela gruppen "invandrare" med de beskrivningarna. Beskrivningarna av "invandrare" skapas utifrån en idéstruktur som utgår från motsatspar som till exempel modern/traditionell, frihet/förtryck, normalt/onormalt. Motsatsparen innebär att utgångspunkten för Sverige och svenskhet blir modern, frigjord, rationell och jämställd medan "de andra" (muslimer, invandrare) beskrivs med motsatserna traditionell, förtryckt, och ojämställd (ibid.). I likhet med Brune (2004) skriver Live Stretmo (2014) att ensamkommande barn framställs som dikotomier och stereotyper i media, vilket bidrar till att en heterogen grupp av ungdomar konstrueras som en homogen grupp. Den typiska framställningen av "invandrarflickan" beskrivs som offer för sin kultur, tradition och underordning eller att hon strävar efter att bli "som en svensk flicka" (Brune 2004). Vidare menar Brune (2004) att formuleringar som "hon är en av många" eller "många invandarmän känner sig..." i nyhetstexter, skapar en generaliserad och inskränkt bild av "invandrare". En annan aspekt av stereotyper som Brune (2004) tar upp är att stereotyper kan bli ännu starkare i försök att bryta med dem eller då texten har till syfte att ge en mer nyanserad bild.

2.2.3 Framställningar som offer

Mohd Don och Lee (2014) skriver hur migranter i Malaysia representeras som offer som är i behov av hjälp. Även i My Liljas (2013) forskning av svenska tidningsartiklar framkommer det att tidningar lyfter fram ensamkommande pojkar från Afghanistan och Somalia som är i behov av hjälp i form av fosterfamiljer som tar hand om dem. Vidare skriver Lilja (2013) att i några få artiklar framkom berättelser om den svåra flykten och de problem som de ensamkommande upplevde i Sverige, såsom det nya språket, psykiska problem och ensamhet. Hon konstaterar att nyhetsartiklarna om ensamkommande flyktingbarn inte beskriver deras livssituation på djupet utan är nyhetsfokuserade då politiker och tjänstemän har mest utrymme i debatterna. När det skrivs om de ensamkommande barnen är det mest fokus på de strukturella problemen i samhället, vilket gör att barnen hamnar utanför då det individuella perspektivet inte tas upp lika ofta (Lilja 2013).

Framställningen av ensamkommande barn som ensamma i Sverige lyfts även fram i Herz och Lalanders (2017) forskning. De menar att just ensamheten målas upp som barnens största bekymmer, utan att de ensamkommande barnen sällan själva får uttrycka sin syn på sin situation. I intervjuer som presenteras i Herz och Lalanders (2017) forskning har det

framkommit att barnen kan uppleva frustration över att om och om igen benämnas som “ensamkommande”. Berättelser om ensamkommande barn i svenska och norska medier har lyft fram ensamkommande barn som försvinner och blir till offer då de i tidningsartiklar kopplas till människohandel och smuggling (Stretmo 2014).

2.2.4 Framställningar som etablerade i samhället

Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) lyfter fram några positiva framställningar av invandring som framkommer i svenska tidningar. En av de positiva framställningarna var att invandring bidrar till kompetensförsörjningen på arbetsplatser, där tidningsartiklar tar exempelvis upp att anställda med olika utländsk bakgrund fyller brister som finns på arbetsmarknaden. En annan positiv framställning som Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) tar upp var att invandring bidrar till ekonomisk tillväxt. Det visade sig att de två positiva framställningarna förekommer mer under första halvåret av 2015 än de tidigare åren (ibid.).

Cooper et al. (2017) skriver om tidningsartiklar från Australien som lyfter fram flyktingar i en positiv ton. De menar att framställningarna av flyktingarna var gjorda på ett humant sätt där texterna belyser deras historier, framtid och om deras integration genom träning samt arbete. I de nyhetstexter som hade en positiv ton, skrevs det mer om känslor och personliga berättelser om flyktingarna (Cooper et al. 2017).

2.3 Sammanfattning av kunskapsläget

Sammanfattningsvis lyfter tidigare forskning fram olika framställningar som förekommit av ensamkommande barn, flyktingar och invandrare under olika tidsperioder och i olika länder. Vissa återkommande mönster kan utläsas under olika tidsperioder i tidigare forskning om framställningarna av ensamkommande barn, till exempel Brunos (2004) resultat från år 1993 och Catalanos (2017) resultat från år 2014. Båda resultaten visar på användandet av vattenmetaforer, som innebär naturkatastrofer, då det skrivs om ensamkommande barn i media. Det saknas dock forskning om medias framställningar av ensamkommande barn i Sverige efter den stora ökningen av antalet ensamkommande barn år 2015.

3 Teoretiska utgångspunkter

Under denna rubrik presenteras uppsatsens teoretiska utgångspunkter. Ett socialkonstruktivistiskt perspektiv kommer att utgöra en grund vid analys för att förstå hur framställningen av ensamkommande barn ser ut i tidningsartiklar. Vidare används ett postkolonialt perspektiv för att beskriva sambanden mellan kolonialismen och nutidens former av rasism samt etnisk diskriminering.

3.1 Socialkonstruktivism

Socialkonstruktivismen utgår från att det vi uppfattar som kunskap är socialt konstruerat, vilket kan kopplas till att de framställningar som görs av ensamkommande barn i tidningsartiklar kan förstås som socialt konstruerade. Vivien Burr (2003) menar att vi människor kategoriserar världen för att det ska bli enklare att förstå den. De kategoriseringar vi gör ses enligt socialkonstruktivismen inte som objektiva sanningar utan som kategorier satta av människor. Kategoriseringar som till exempel etnicitet och kultur är socialt konstruerade (van Dijk 1993). Vidare skriver Burr (2003) att kunskap skapas och upprätthålls genom att människor interagerar med varandra och det vi uppfattar som verklighet skapas genom denna kunskap. Søren Barlebo Wenneberg (2001) beskriver tre utgångspunkter för socialkonstruktivismen. Den första utgångspunkten är att kunskap ses som något som är socialt konstruerat. Vi tar till oss kunskap genom språket, vilket i sig är något socialt då det alltid sker mellan minst två människor. Den andra utgångspunkten handlar om att kunskapen påverkas av de förståelseramar som råder vid en viss tidpunkt i ett samhälle. Enligt ett socialkonstruktivistiskt synsätt ställs alltid frågan hur kunskap tillkommit eller producerats, istället för att bedöma om kunskapen är sann eller falsk. Den tredje utgångspunkten handlar om att den teknologi som används för att få fram ny kunskap också är socialt skapad (Wenneberg 2001).

Burr (2003) menar att socialkonstruktivismen ifrågasätter det vi förstår som verklighet genom att utgå från att verkligheten inte enbart är vad den vid första anblicken verkar vara. Socialkonstruktivismen skapar på så sätt möjligheten att studera det som uppfattas som verkligt och sant ur olika perspektiv och kritisk granska världen.

Kritik som framförts mot socialkonstruktivism är att en del frågor inte kan bli besvarade då psykologiska förklaringar om människors personlighet inte tas i beaktning (Burr 2003). Då vår studie handlar om framställningar av ensamkommande barn i tidningsartiklar är vi intresserade av ett strukturellt perspektiv och inte de psykologiska faktorerna.

3.2 Postkolonialism

För att analysera hur de ensamkommande barnen framställs i media är det relevant att använda postkolonial teori. De begrepp inom det postkoloniala perspektivet som används i denna studie är rasifiering, etnifiering, kulturalisering, "intern kolonialism" och "de andra" (othering). Paulina de los Reyes och Irene Molina (2006) menar att postkolonialism utgår ifrån en systematisk problematisering av kulturella, språkliga och historiska gränsdragningar, som har skapats i samband med västerlandets kolonialisering av världen. De lyfter fram att vi än idag lever av det koloniala arvet och att vi har en kunskapssyn som fortsätter att använda under -och överordningsrelationer som grundades under kolonialiseringstiden (ibid.). Catharina Landström (2001) skriver att det postkoloniala perspektivet ifrågasätter den dominerande västerländska verklighetsbeskrivningen och försöker att ändra de ojämlika maktförhållanden som européer har skapat genom exploatering av andra länder. Västvärldens exploatering av andra länder har gett Europa legitimitet genom vetenskapliga teorier och föreställningar om människors olikhet, där begreppet ras har varit av central betydelse. Genom att vita forskare har använt icke-vita som sitt forskningsobjekt i undersökningar om rasskillnader på 1880-talet, skapades raskategorier som erkändes som fakta. Dock förlorade raskategorierna sin legitimitet efter andra världskriget men nutiden används istället begreppen "etnicitet" och "kultur" (Landström 2001).

I likhet med Landström (2001) använder Carl Ulrik Schierup (2006) även begreppen etnicitet och kultur då han skriver om rasifiering och etnifiering som två typer av systematisk utestängning från medborgarskap bland etniska minoriteter och invandrare. Vidare beskriver Schierup (2006) hur denna sociala exkludering vilar på stigmatiseringar om "kultur", "etnicitet" eller "ras". Han menar att dagens sociala exkludering har karaktär av rasifiering och etnifiering, vilket innebär att det är invandrare och etniska minoriteter som drabbas. Anna Bredström (2006) lyfter fram begreppet kulturalisering. Hon menar att bilden av unga män med invandrarbakgrund i stor utsträckning är kulturaliserad, i betydelsen att kultur innebär ett fenomen som till exempel "bagage" och "arv" som en person bär med sig som något statiskt.

Som exempel ges tidningsartiklar som presenterar en bild av de unga männens dåliga kvinnoyn. Vidare beskrivs en typ av rasifieringsprocess där en dominant bild av unga män med invandringsbakgrund har varit att det är mer troligt att de begår våldtäkt än andra ”svenska” män. Rasifieringsprocessen beskrivs som att de skapar sanningar som tas för givet och blir till en grund som legitimerar att göra andra rasistiska utspel (Bredström 2006). Hon beskriver vidare att bland annat ”invandrare” och flyktingar som rasifierade subjekt ofta kopplas samman till kriminalitet och våld (ibid.). Även De los Reyes och Molina (2006) tar upp rasifiering och beskriver begreppet som att det handlar om outtalade eller explicita kategoriseringar, associationer samt tankemodeller som innebär en rangordning mellan människor. Begreppen rasifiering, etnifiering och kulturalisering kan kopplas till denna studie då de ensamkommande barnen kommer från en annan kultur och har en annan bakgrund än barn uppvuxna i Sverige.

Ania Loomba (2006) skriver om “intern kolonialism” som finns inom postkolonialismen, vilket handlar om folkförflyttningar från tidigare kolonier till västvärlden och segregationen av dessa människor. Den interna kolonialismen kan upptäckas i form av diskriminering i media, på arbetsmarknaden, bostadsmarknaden, inom rättsväsendet, utbildningssystemet, samt det politiska systemet och all denna diskriminering leder till en marginalisering av nya immigranter.

Landström (2001) menar att postkolonial teori inte handlar om att göra slut på det västerländska kunskapsskapandet, utan syftar till att analysera hur kolonialismens underordning av icke-vita människor är kopplad till modern tid. Eftersom Sverige är en del av västvärlden anser vi att det finns anledning att analysera om kunskapsproduktion, i form av nyhetsartiklar, kan ha några inslag av postkoloniala fördomsmönster. Vidare menar Landström (2001) att människor hålls isär och på sina platser, genom att västvärlden synliggör de etniska och kulturella olikheterna hos människor, därmed skapas ”de andra” som tas upp under nästa rubrik.

3.2.1 “De andra”

Centralt för postkolonialismen är beskrivningen av “de andra”. Utgångspunkten för Europas konstruktion av sig självt och ”de andra” började med det historiska händelseförloppet med européers utvandring, erövring och kolonisering av andra länder (Brah 2001). Loomba (2006)

beskriver att vi skiljer människor åt, att vi delar in andra människor i kategorier för att sedan ge dem olika egenskaper som framställer ”dem” som grupper som är mindre utvecklade i jämförelse med ”vår” överlägsenhet. Begrepp som kan kopplas till “de andra” är diskriminering, vilket kan ske på olika sätt genom exempelvis kategorisering, nedvärdering, objektifiering, exkludering och assimilering. Beskrivningar av “de andra”, har relevans i denna studie då vi studerar framställningen av ensamkommande barn, som är en minoritetsgrupp i Sverige och som kommer från ett icke-europeiskt land.

Brune (2006) lyfter att medierna skapar “vi” och “de” i sina nyhetstexter. De gränssättande teknikerna mellan “vi” och “de” i texterna menar hon, är “andrafiering” som är översatt från engelskans othering, vilket innebär att man gör någon/några till “de andra” genom diskriminering. Kristina Boréus (2005) skriver att “de andra” kan skapas genom att nedvärdera en grupp som anses vara sämre än den egna gruppen, som innebär en form av diskriminering. Vidare menar Boréus (2005) att nedvärdering kan uttryckas genom att benämna eller beskriva olika grupper negativt. Det kan vara negativa faktapåståenden om viss grupp, till exempel när det påstås att “invandrare” är mer kriminella än resten av befolkningen. Ett annat sätt att skapa “de andra” är enligt Boréus (2005) objektifiering, då “de andra” behandlas som ett föremål och som om de är till för att tillfredsställa andra människor. Människors subjektivitet bortses som att de inte har känslor, önskemål eller behov. Vid objektifiering av den andra sker en maktobalans där den som blir objektifierad inte har samma möjlighet, vilket kan exemplifieras med slavägarna under kolonialtiden som använde slavar för sin egen fördel (ibid.).

En annan form av diskriminering som Brune (2004) tar upp är utestängning av “de andra” eller en strävan mot att “de andra” ska assimileras. Hon beskriver att assimilation är en form av förtryck då det innebär att “de andra”, för att bli accepterade, måste ändra på sig. Vidare skriver Brune (2004) att media skapar kategoriseringar av “invandrare” och “flyktingar” som avvikande och otillräckliga. Ett exempel är när nyhetstexter skriver att “invandrarkvinnor” strävar eller bör sträva mot svenskhet, placeras Sverige-svenskt i utopins centrum vilket ger texterna nationalistiska och koloniserade drag (ibid.). Boréus (2005) skriver också om exkludering som innebär att vissa grupper utestängs genom språkliga medel eller i språkliga kontexter. Det kan till exempel vara exkludering av röster där en viss grupp inte får vara med i diskussioner. En annan form av exkludering är osynliggörande, där en viss grupp inte syns eller är underrepresenterade i texter (ibid.). Detta kan bero på att media vill gömma det som är

“dåligt” och “skamligt”. Dock är inte all synlighet något bra menar Boréus (2005), exempelvis kan ett kontinuerligt synliggörande av invandrare kopplas till olika problem i massmedia.

Postkolonialism kan sammanfattas med ett citat från Landström (2001:12) som beskriver på följande sätt: “Den som kontrollerar hur människors liv och upplevelser kan beskrivas kontrollerar också vems upplevelser som beskrivs och hur de beskrivs”. Detta kan kopplas till vår studie för att förstå vilken makt och kontroll skaparna av tidningsartiklarna har vid framställandet av ensamkommande barn. Att koppla studiens resultat till postkolonialism kan vara till hjälp för att analysera hur framställningar av ensamkommande barn skapas vilket enligt ett socialkonstruktivistiskt perspektiv kan ses som sociala konstruktioner av de ensamkommande barnen.

4 Metod

I detta avsnitt redogörs för den metod som använts i studien och hur det empiriska materialet valts ut. Därefter följer en diskussion kring vår förståelse och metodens förtjänster samt begränsningar. Slutligen redovisas metodens tillförlitlighet och de etiska övervägandena.

4.1 Kvalitativ innehållsanalys

Studien har utförts genom en kvalitativ innehållsanalys av 91 tidningsartiklar i Aftonbladet från åren 2015 och 2018. Innehållsanalys är en metod som har sina rötter i den kvantitativa forskningen men som nu även används ofta i kvalitativa studier (Schreier 2014). Den kvantitativa innehållsanalysen används för att mäta eller räkna ett begrepp i en text, medan en kvalitativ innehållsanalys fokuserar mer på innehållet och försöker tolka texten (Graneheim & Lundman 2004). En kvalitativ innehållsanalys utgår från en hermeneutisk kunskapssyn, vilket innebär att världen ses som komplex och kontextberoende, och kan därför också tolkas subjektivt på olika sätt av olika individer (Lundman & Graneheim 2017). I denna studie utgår vi från ett socialkonstruktivistiskt perspektiv, som har en annan vetenskapsteoretisk utgångspunkt än hermeneutiken. Världen ses som socialt konstruerad genom mänsklig interaktion, snarare än "verklig" och subjektivt tolkad. I uppsatsen använder vi den kvalitativa innehållsanalysens tematiska ingång för att strukturera upp och få en överblick över centrala

konstruktioner av ensamkommande barn som görs i media, för att underlätta vårt konstruktivistiska fokus.

4.2 Urval

Studien är baserad på en analys av tidningsartiklar från Aftonbladet åren 2015 och 2018. Nyhetsredaktionen är politisk obunden (Aftonbladet 2019b). Tidningens ledarsida är dock oberoende socialdemokratiskt, vilket innebär att den bygger på socialdemokratiska värderingar men att den inte är ägd, driven eller finansierad av socialdemokraterna. Artiklarna som vi har valt för att undersöka är publicerade under olika kategorier i Aftonbladet, såsom nyhetsartiklar, debattartiklar, ledarsidor, kultursidor och sport. Att artiklarna tillhör olika kategorier innebär att artiklar från ledarsidorna kan vara politiskt färgade, att artiklar från kategorin debatt lyfter fram enskilda personers åsikter och tankar, vilket kan påverka resultatet i denna studie. Anledningen till att vi inte har begränsat oss i kategorier är för att olika kategorier lyfter fram olika saker, skrivs av olika personer och formulerar texterna på olika sätt, vilket innebär att fler perspektiv kan belysas (Graneheim & Lundman 2004). En annan anledning till att vi har valt tidningsartiklar från olika kategorier är att de har som gemensam nämnare att Aftonbladet har valt att publicera dem.

Vi har utgått från ett målstyrt urval, vilket innebär att vi har valt tidningsartiklar som är relevanta för studiens frågeställningar genom att söka på ordet *ensamkommande* i *Aftonbladet* (Bryman 2018). Vi är medvetna om att vi genom att använda sökordet ensamkommande inte får tillgång till alla de artiklar där det skrivits om ensamkommande barn, då andra termer, såsom marockanska ungdomar, nordafrikanska gatubarn m.m, även används för att benämna de ensamkommande barnen. Anledningen till det är att försöka få med alla ensamkommande barn i sökningen, inte bara exempelvis marockanska och att vi vill fånga framställningen av dem som de benämner med just begreppet ensamkommande. Vid sökning har Retriever Research (Mediearkivet) använts. Då det inte fanns några artiklar från januari och juni månad under år 2015, har vi även tagit bort artiklarna från samma månader under år 2018. Det resulterade i totalt 133 träffar år 2015 och 89 träffar år 2018 (se tabell 1 på s.19).

Därefter valdes artiklar ut efter olika kriterier för att minska mängden material. Kriterium ett var att välja de artiklar som handlar om ensamkommande barn i Sverige och inget annat land. Kriterium två var att artiklarna skulle ha mer än 100 ord. Kriterium tre var att artiklarna skulle

ge information som skapar en framställning av de ensamkommande barnen. Exempel på utdrag ur en tidningsartikel som skapar en framställning av ensamkommande barn är: “Hundratals gatubarn som misshandlar, stjälar och knarkar. Nej, det är inte Charles Dickens smutsiga London jag pratar om, det är Stockholm i vår tid.” (Aftonbladet 2015-10-7). Citatet skapar framställningen av ensamkommande barn som brottsliga då det står att de stjälar och knarkar. Det innebär att artiklar som handlar om exempelvis debatter mellan politiker, där migrationsfrågan var i huvudfokus och ensamkommande endast nämns kort, har tagits bort. Två exempel på borttagna artiklar är: “Onsdagens bråk mellan Stefan Löfven och Jimmie Åkesson, om att 9 000 ensamkommande unga får en ny chans i Sverige, gick vidare igår” och “Hon har enligt Sveriges Radio Sörmland varit ombud för 27 ensamkommande ungdomar, varav hälften har fått avslag på asylansökan i första instans.”

Efter att artiklarna har valts utifrån de tre kriterierna blev det 95 artiklar kvar år 2015 och 71 artiklar kvar från år 2018. För att minska mängden material ytterligare, gjordes systematiskt slumpmässigt urval som innebär att enheter väljs ut direkt från urvalsramen, genom att systematiskt välja ut enheter som ska tas med (Bryman 2011). Det slumpmässiga urvalet i denna studie utfördes genom en lista på alla tidningsartiklar, där vi valde ut varannan artikel från år 2015 och var tredje från år 2018. Efterhand uteslöts ytterligare två artiklar från 2015 och fyra från 2018 då vi ansåg att de inte gav någon bild av ensamkommande barn. Totalt resulterade urvalsprocessen i ett urval av 47 artiklar från år 2015 och 44 artiklar från år 2018 i Aftonbladet (se tabell 1 nedan).

	2015	2018
Artiklar utan jan & juni	133	89
Efter sällning genom de 3 kriterierna	95	71
Efter slumpmässigt urval	49	48
Ytterligare sällning genom de tre kriterierna	47	44

Tabell 1 - Urval av tidningsartiklar

4.3 Analys

Vid analys av artiklarna har vi tagit inspiration av Berit Lundman och Ulla Hällgren Graneheims (2017) modell som används vid kvalitativ innehållsanalys. Kvalitativ innehållsanalys kan utgå både från en deduktiv eller en induktiv ansats (Danielson 2012). I denna studie används primärt en deduktiv ansats då vi redan innan vi genomläsning av tidningsartiklarna hade bestämt olika teman som framträtt i tidigare forskning. Den är också delvis induktiv då nya teman framkom under analysprocessen. Att vi har rört oss fram och tillbaka mellan ett induktivt och deduktivt tillvägagångssätt innebär att det är en abduktiv ansats som har använts (Lundman & Graneheim 2017).

Vi började analysprocessen med att konstruera ett kodningsschema, inspirerat av Graneheim och Lundman (2004), utifrån subteman och teman som skapades med hjälp av tidigare forskning (se tabell 2 på s. 21). Tretton subteman identifierades och delades sedan in i fyra teman. Ett tema kan beskrivas som ett sätt att binda samman det latenta innehållet, alltså den underliggande tolkningen av texten. Subteman har lägre tolkningsgrad än teman, vilket innebär att subteman är mer en sammanfattning av innehållet i en text och teman innebär en djupare tolkning av texten. Två subteman som identifierades var ensamkommande barn som belastning för samhället och som brottsliga, vilka sedan delades in under temat ensamkommande barn som börda. Fyra andra subteman som identifierades var ensamkommande barn som distanserade, exkluderade/avvikande, stereotypiserade och objektifierade som därefter delades in under temat ensamkommande barn som "de andra". Ytterligare fyra subteman som identifierades var, ensamkommande barn som är i behov av hjälp, som har psykiska besvär, som ensamma och som exploaterade, dessa subteman lades in under temat ensamkommande barn som offer. Slutligen identifierades tre subteman, ensamkommande barn som arbetar/studerar, är duktiga/ambitiösa och är en del av samhället, vilka delades in under det sista temat ensamkommande barn som etablerade i samhället.

SUBTEMAN	TEMAN
Belastning för samhället, Brottsliga	Ensamkommande barn som börda för samhället
Distanserade, Avvikande/Exkluderade, Stereotypiserade, Objektiviserade	Ensamkommande barn som ”de andra”
Behov av hjälp, Med psykiska besvär, Ensamma, Exploaterade	Ensamkommande barn som offer
Arbetar/studerar, Duktiga/ambitiösa, En del av samhället	Ensamkommande barn som etablerade i samhället

Tabell 2 - Kodningsschema 1

Vidare i analysprocessen lästes tidningsartiklarna och kodades vilket innebär att materialet sorterar och organiseras genom att analysera meningsenheter i texten (Graneheim & Lundman 2004). Enligt Lundman och Graneheim (2017) består meningsenheterna av ord, meningar eller kortare stycken som är meningsbärande i texten, vilket kan ses i bilagan. Sedan delade vi in meningsenheterna i manifest betydelse, alltså det bokstavliga innehållet i meningsenheterna, och latent betydelse som innebär djupare tolkning av texten (Graneheim & Lundman 2004; Bryman 2011). Både manifest och latent betydelse innebär tolkning av texten men att det skiljer sig i djup och abstraktionsnivå (Lundman & Graneheim 2017). För att besvara studiens syfte och frågeställningar har det latent innehåll varit i centrum, där vårt fokus har legat på teman i texten (ibid.). Vid kodningen av tidningsartiklarna har vi tänkt på att välja meningsenheter som inte är för korta då man kan tappa kontexten i texten och inte heller för långa eftersom de kan ha flera betydelser som gör det svårhanterligt (Lundman & Graneheim 2017).

Vi hade alltså på förhand skapat ett kodningsschema med olika teman och subteman, men i efterhand framkom även nya subteman i de artiklar som användes i studien. Ett subtema som framkom under kodningen var framställningen av ensamkommande barn som obetydliga, vilket delades in i temat ensamkommande barn som ”de andra”. Sex nya subteman, ensamkommande barn som svikna, oroliga/rädda, våldsutsatta och frångått sina rättigheter, lades till under ensamkommande barn som offer.

4.4 Förförståelse

Förförståelse innebär vilken erfarenhet, kunskap eller förutfattade meningar forskaren har om ämnet som den undersöker (Lundman & Graneheim 2017). Valet av forskningsämne grundade sig i att en av oss har jobbat på ett HVB-hem för ensamkommande barn och den andra har erfarenheter av att ha utländsk bakgrund i Sverige. Eftersom vi har en viss erfarenhet om ämnet ville vi undersöka det djupare. Att ha en förförståelse kan vara en nackdel då det kan styra resultaten i studien efter forskarens uppfattningar. Det kan också vara en fördel som Lundman och Graneheim (2017) menar, att erfarenheter och uppfattningar kan bidra till att utveckla ny kunskap och få en djupare förståelse inom ämnet.

4.5 Metodens förtjänster och begränsningar

En fördel med att göra en kvalitativ innehållsanalys med en abduktiv ansats är att det skapas flexibilitet (Danielson 2012). Denna flexibilitet gör det möjligt att både utgå från teman som går att finna i tidigare forskning och lyfta fram nya teman som framkommit under studiens gång. Till skillnad från en kvantitativ och deduktiv ansats, innebär flexibiliteten att ingen information behöver uteslutas (Schreier 2014). En annan fördel med metoden innehållsanalys är att texter från olika tider kan undersökas vilket kan hjälpa forskaren att identifiera trender i texterna och utforska den historiska kontext där budskap har förändrats (Maier 2017). En annan fördel som Melissa Maier (2017) belyser är att genom att undersöka tidningsartiklar får vi direkt tillgång till vårt material, exempelvis när vi upptäckte att vi hade kodat materialet olika gick vi tillbaka till texten för att diskutera och koda om materialet. En fördel som Bryman (2011) lyfter fram är att innehållsanalysen ibland beskrivs som en icke-reaktiv metod då det som studeras inte påverkas av forskarens närvaro.

Ett problem som kan uppstå vid kodningen av textmaterial är att olika koder används i olika studier, vilket kan göra det svårt att jämföra olika studier (Maier 2017). För att undvika detta problem har vi därför valt majoriteten av våra teman utifrån vad tidigare forskning lyft fram. En annan begränsning är att det är i princip omöjligt att skapa en kodningsmanual som inte innehåller viss tolkning från vår sida som kodare. Koder måste bygga på den vardagskunskap vi har, då vi tillhör en viss kultur, för att det ska vara möjligt att koda all den text vi möter (Garfinkel 1967 se Bryman 2011). För att undvika att endast utgå utifrån egna tolkningar har teman från tidigare forskning används. En text kan också tolkas på flera olika sätt och påverkas av forskarens egna värderingar (Graneheim & Lundman 2004). Vi har försökt

motverka detta genom att läsa igenom och diskutera varandras analyser samt jämfört hur mycket kodningen stämmer med varandra.

En kritik mot kvalitativ forskning menar Alan Bryman (2018) är att den oftast är för subjektiv, då studien bygger på forskarens egna uppfattningar och värderingar. Marianne Winther Jørgensen och Louise Phillips (2005) skriver att för det mesta tillhör forskaren den kultur som den undersöker, vilket leder till att hen ser sitt material som självklar och därför är det viktigt att tänka på att ha en främmande syn på sitt material. Vi har försökt att minska på subjektiviteten genom att vara medvetna om våra egna åsikter och värderingar samt att vi har kritiskt granskat varandras texter.

En annan kritik mot kvalitativ forskning är bristen på generaliserbarhet av resultatet i jämförelse med kvantitativ metod (Bryman 2018; Ahrne & Svensson 2015). Exempel på en typ av generaliseringsanspråk i kvalitativ forskning som kan vara relevant är om resultaten kan överföras på andra sociala miljöer eller personer som liknar vår studie (Ahrne & Svensson 2015). Bryman (2018) menar att i kvalitativ forskning är inte statistiska kriterier som är av betydelse, utan kvaliteten i de teoretiska utgångspunkterna som är av betydelse vid bedömning av generalisering. Vidare skriver Bryman (2018) att forskaren kan göra "måttliga" generaliseringar genom att jämföra och koppla sin studie till andra liknande studier eller till andra grupper. Vår studie kan kopplas till andra minoritetsgrupper i Sverige såsom invandrare och flyktingar. Bryman (2018) nämner även att det är svårt att replikera kvalitativa undersökningar eftersom de är ostrukturerade och baserade på forskarens egna intressen. Vi har försökt att strukturera undersökningen genom att detaljerat beskriva analysprocessen.

4.6 Metodens tillförlitlighet

Kvantitativa forskare använder ofta begreppen validitet och reliabilitet för att bedöma kvaliteten i studier. Däremot råder det delade meningar om vilka begrepp som bör användas för en kvalitativ metod (Bryman 2018). Bryman (2018) använder fyra kriterier för att bedöma tillförlitligheten inom kvalitativa studier.

Den första är *trovärdighet* som innebär att skapa trovärdighet i resultatet av det som undersöks genom att visa att man har följt de forskningsregler som finns inom forskningen. Lundman och Graneheim (2017) menar att trovärdigheten stärks i kvalitativ innehållsanalys

genom att det finns en röd tråd i studien. Det innebär bland annat att bakgrunden ska presentera begrepp som är väsentliga för syftet och resultatdelen ska svara på syftet (ibid.). Trovärdigheten kan uppnås genom att vi har tagit med citat från tidningsartiklarna som undersöks för att visa på hur vi har delat in meningsenheterna i olika teman och subteman. För att underlätta bedömningen av trovärdighet har vi valt relevant meningsenhet som varken är för bred, då det kan innehålla flera tolkningar, eller för smal meningsenhet som kan förlora mening (Graneheim & Lundman 2004). Heidi Julien (2008) skriver att trovärdigheten kan öka då vi är två forskare som har analyserat materialet och försökt komma överens om olikheterna i våra tolkningar.

Det andra begreppet Bryman (2018) använder sig av är *överförbarhet* som innebär om resultatet av studien kan överföras till andra personer, situationer eller annan miljö. Graneheim och Lundman (2004) menar att det är läsaren som bestämmer om en studie kan överföras till annan kontext. Därför har vi strävat efter att redovisa tillvägagångssätt för metoden så tydligt som möjligt för att göra det lättare för läsaren att förstå och följa studiens process, genom bland annat en noggrann beskrivning av urval, datainsamling samt analysprocessen (Lundman & Graneheim 2017). En tabell har lagts in som visar på hur vi har valt meningsenheter (se bilaga) och en annan tabell som visar hur vi har delat upp subteman och teman (se tabell 2, s.21) för att öka överförbarheten.

Brymans (2018) tredje begrepp är *pålitlighet* vilket innebär att forskaren ska ha ett granskande synsätt genom att redogöra hur forskningsprocessen har gått till. För att öka pålitligheten har vi tydliggjort forskningsprocessen genom att skriva upp alla tidningsartiklar som vi har använt i studien. Vi visar även exempel på hur vi har kodat materialet och vilka teman som vi har använt så att läsaren kan ta del av forskarens idéer och resonemang.

Det fjärde och sista begreppet enligt Bryman (2018) är att kunna *styrka och konfirmera* att forskaren inte har låtit egna åsikter påverka studiens resultat. Då studien är en kvalitativ innehållsanalys och bygger på tolkningar är det omöjligt att helt komma ifrån att vår förförståelse och våra åsikter kommer att påverka resultatet. Vi har dock försökt se till att egna åsikter ska påverka så lite som möjligt genom att vi är två forskare som analyserar materialet. Oberoende av varandra har vi kodat ett urval av artiklar för att sedan jämföra med varandra om våra olika kodningar av materialet överensstämmer. Vi började med att läsa igenom och koda tio artiklar tillsammans för att komma överens om hur vi skulle koda. Sedan

läste en av oss artiklar från år 2015 och den andra, artiklarna från år 2018. Därefter bytte vi så att båda hade läst alla artiklar för att se hur den andra hade kodat. Artiklarna lästes först översiktligt för att bekanta oss med texterna och få en helhetsbild, därefter lästes artiklarna mer noggrant.

5 Etiska överväganden

Utgångspunkten för etiska övervägande inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning är individskyddskravet, som är till för att skydda medborgarna från kränkning, förödmjukelse, fysisk eller psykiska skada. Enligt Vetenskapsrådet (2002) kan individskyddskravet delas upp i fyra huvudkrav inom forskning informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet.

Informationskravet innebär att forskaren ska informera syftet med forskningen för personerna som deltar i studien och att de när som helst kan hoppa av studien. Informationskravet syftar dock till uppgifter som personer själva har lämnat in eller att det har tagits från redan existerande myndighetsregister (Vetenskapsrådet 2002). Detta är då inte relevant för vår studie.

Samtyckeskravet innebär att personer som medverkar i studien har rätt att själva bestämma om de vill vara med i studien eller inte samt att de kan avbryta deltagandet när som helst. I denna studie är inte samtycke nödvändig eftersom uppgifter har hämtats från massmedia (Vetenskapsrådet 2002). De personer som nämns i citaten från tidningsartiklarna har dock inte gått med på att vara med i denna studie och vi har därför valt att anonymisera alla namn genom att ersätta dem med XXXX.

Konfidentialitetskravet innebär att personuppgifter bevaras på en säker plats så att ingen obehörig kan ta del av det och att forskarna har tystnadsplikt när det gäller känsliga uppgifter. Forskaren ska vara medveten om att även om personuppgifter inte finns med kan en noggrann beskrivning av en person avslöja personens identitet. Detta är av särskild betydelse när det gäller utsatta grupper (Vetenskapsrådet 2002). Eftersom de artiklar vi använder är offentligt material finns inget behov av att bevara materialet så att ingen kan ta del av det.

Nyttjandekravet innebär att informationen som har samlats in om deltagarna, får endast användas för forskningsändamål (Vetenskapsrådet 2002). Vi har endast samlat in information som är offentlig och tillgänglig för alla därför är detta krav irrelevant för studien.

6 Resultat & analys

Under följande kapitel kommer studiens resultat att redogöras. Framställningar av ensamkommande barn år 2015 och år 2018 samt en jämförelse mellan dessa år presenteras och kopplas till tidigare forskning, postkolonial teori och till socialkonstruktivismen.

6.1 Framställningar av ensamkommande barn år 2015 & 2018

Tidigare forskning har visat att ensamkommande barn beskrivs som offer, “de andra”, en börda för samhället och som etablerade i samhället. Även resultaten i denna studie visar att ensamkommande barn på olika sätt framställs som offer, som “de andra”, och som börda och som etablerade i samhället under både år 2015 och 2018. Det fanns mer likheter än skillnader mellan åren. Det skiljer sig mellan åren då framställningen ensamkommande barn som börda framkom i tre gånger fler artiklar år 2015 än år 2018. Under år 2015 var det fler artiklar som hade fokus på att beskriva och diskutera ensamkommande barn och deras situation än år 2018. År 2018 skrevs det mer om politiska frågor *kring* de ensamkommande barnen istället för att det skrevs *om* de ensamkommande barnen.

6.1.1 Ensamkommande barn som offer

Den mest förekommande beskrivningen av ensamkommande barn i tidningsartiklarna under både år 2015 (32 artiklar) och år 2018 (27 artiklar) var som offer på olika sätt. Offer för att de exploateras, utsätts för våld, blir svikna, är ensamma, har psykiska besvär, blir fråntagna sina rättigheter och är i behov av hjälp. I artiklarna från 2015 förekom att de ensamkommande barnen exploateras genom tvångsarbete, övergrepp och tvingas sälja droger. Ett exempel från en artikel i Aftonbladet 2015:

Pojkar och flickor som säljs som sexslavar, tvingas stjäla, lär sig tigga eller sätts i arbeten de är för små för. (Aftonbladet 2015-10-07).

Till skillnad från år 2015 där de ensamkommande barnen beskrivs som offer för exempelvis exploatering, skrevs det under 2018 mer om att privata företag som genom att starta upp boenden tjänade pengar på de ensamkommande barnens situation. Indirekt påverkar detta de ensamkommande barnen då företagen ser en möjlighet att tjäna pengar på dessa barn, vilket kan tolkas som att de blir till offer. Följande citat är ett exempel från 2018:

Mellan 2015 och 2017 gick Canos VoB med drygt 49,7 miljoner i vinst på att förmedla familjehem för ensamkommande flyktingbarn. (Aftonbladet 2018-09-24)

En annan beskrivning av de ensamkommande barnen som offer är att de blir utsatta för våld. I artiklarna både från år 2015 och år 2018 skrevs det om polisers eller väktares våld mot de ensamkommande barnen, våld i form av bränder mot deras boenden samt våld som de har upplevt i sina hemländer. En specifik händelse som fick mycket utrymme i media, var nioåringen som trycktes ner av väktare i Malmö.

Han trycker ner pojkens huvud i stengolvet upprepade gånger. Vittnen har för Sydsvenskan beskrivit det som att han dunkade pojkens huvud i stengolvet så att det ekade i hela ankomsthallen. (Aftonbladet 2015-02-23)

Så sent som igår natt kastade någon in ett brinnande föremål i ett boende för ensamkommande flyktingbarn i Hallstahammar. (Aftonbladet 2018-02-08)

Ytterligare framställningar av de ensamkommande barnen som offer, som gjordes både år 2015 och 2018, var att beskriva dem som svikna, ensamma, att de hade psykiska besvär och att de var fråntagna sina rättigheter. Beskrivningarna av de ensamkommande barnen som ensamma och att de har psykiska besvär kan kopplas till Liljas (2013) forskning som lyfter att tidningar visar upp ensamkommande barn som ensamma och med psykiska problem. Att de beskrivs som ensamma kan också kopplas till Herz och Lalanders (2017) forskning som pekar på att ensamheten lyfts fram som de ensamkommande barnens största bekymmer. Ett exempel är från Aftonbladet (2018-08-16): "Jag har inget liv. Jag har ingen familj. Jag har ingen plats att gå tillbaka till. Min pappa sa: Vad du än gör kom inte tillbaka hit." Vidare presenteras citat som är exempel på hur de ensamkommande barn beskrivs som att de har psykiska besvär, vilket gör att de framställs som offer:

“De känner ingen tillit” - Av egen erfarenhet och genom mitt arbete vet jag att flyktingbarn mår väldigt dåligt, dels på grund av sina upplevelser men också för att de inte förstår hur deras framtid ska bli. De känner ingen tillit till någon. (Aftonbladet 2015-09-03)

Barnombudsmannen och Socialstyrelsen har uppmärksammat att den psykiska ohälsan har ökat bland ensamkommande och att de idag mår sämre än de som tidigare kommit till Sverige. (Aftonbladet 2018-04-4)

I samma artikel som det första citatet ovan beskrivs, förutom att de mår dåligt, att ensamkommande barn råkat illa ut av människosmugglare vilket kan tolkas som att de har blivit svikna. Ensamkommande presenteras som svikna även av kommuner som placerat barn i olämpliga familjehem, vilket visar på att de fråntas de rättigheter som alla barn i Sverige ska ha: ”Det är ett svek mot barnen när de placeras hos familjer som inte uppfyller kraven.” (Aftonbladet 2015-06-20). De beskrivs också som svikna då de har getts ett falskt hopp i Sverige, som citatet nedan:

Men tills vidare är Svenska kyrkan i Paris den trygga punkt som de svensk-afghanska ungdomarna behöver, när svenska staten inte längre bryr sig om dessa unga människor, som samhället först tog emot med öppna armar och därmed gav dem ett falskt hopp om ett framtida liv i Sverige. (Aftonbladet 2018-05-28)

Genom att beskriva de ensamkommande barnen som att de är i behov av hjälp, kan de ensamkommande barnen också framställas som offer. Mohd Don och Lee (2014) skriver även i sin forskning om migranter som beskrivs som offer som är i behov av hjälp. Flera artiklar lyfter fram uppmaningar till samhället att hjälpa barnen genom bland annat citat från personer som möter ensamkommande barn i sitt yrke. Ett annat exempel som visar att de är i behov av hjälp är genom att svenskar beskrivs som hjälpar då de hjälper ensamkommande barn.

Vi har en mycket speciell grupp i Sverige och det är alla ensamkommande barn som kommer till oss. De behöver särskild hjälp och trygghet. (Aftonbladet 2015-12-27)

XXX är en hjälte för att han med ett öppet sinne jobbar för integration och att ensamkommande flyktingar också ska bli en självklar del av vårt samhälle. (Aftonbladet 2018-12-17)

Personer som hjälper ensamkommande barn beskrivs som hjältar och det innebär att ensamkommande barn framställs som i behov av hjälp, vilket enligt Cheregi (2015) innebär en positiv självpresentation. Genom att media skapar en bild av ensamkommande barn som i behov av hjälp skapas alltså samtidigt en bild av Sverige och svenskar som hjältar. Det kan även tolkas utifrån motsatspar (Brune 2004) och dikotomier (Stretmo 2014). Bilden av de ensamkommande barnen blir därmed det motsatta till den positiva presentationen, alltså negativ presentation och motsatsen till hjälte blir offer. Genom att benämna de ensamkommande barnen som en "speciell grupp" som första citatet ovan visar, framställs de också som avvikande (jfr Brune 2004; Löwander 1997).

Framställningarna av de ensamkommande barnen som offer, kan tolkas utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv, vilket innebär att de kategorier som människor tilldelas är socialt konstruerade av människor (van Dijk 1993; Burr 2003). Utifrån postkolonialismen ligger historien från den koloniala tiden till grund för de uppdelningar som finns även idag (Landström 2001; Loomba 2006; Molina & De los Reyes 2006). Uppdelningarna som media skapar genom att beskriva de ensamkommande barnen som sårbara och utsatta är, ett "vi" och "dem". Genom dessa framställningar blir de ensamkommande också "de andra", vilket kommer att beskrivas djupare under nästa rubrik.

6.1.2 Ensamkommande barn som "de andra"

Beskrivningarna av ensamkommande barn som "de andra" framkom både år 2015 (23 artiklar) och år 2018 (14 artiklar). De ensamkommande barnen framställs som "de andra" i tidningsartiklarna genom att de beskrivs som avvikande/exkluderade, distanserade och stereotypiserade. De framställs som avvikande/exkluderade i tidningsartiklarna genom att de beskrivs som utestängda, förtryckta, lever utanför samhället, inte behandlas som andra barn och att de beskrivs som annorlunda. Följande är två exempel där ensamkommande barnen beskrivs som avvikande/exkluderade i samhället:

Hundratals marockanska gatubarn lever i en skuggvärld i Sveriges största städer – och de begår allt fler brott. (Aftonbladet 2015-10-07).

Hundratusentals människor har kommit till vårt land, men de kommer inte in i vårt samhälle. De lever på bidrag istället för jobb, inte sällan i områden med ett växande utanförskap. Vi

behöver en långsiktig, rättssäker och stram flyktingpolitik för att klara integrationen.
(Aftonbladet 2018-05-06)

Att de ensamkommande barnen beskrivs som exkluderade i samhället innebär även att de diskrimineras (Brune 2004). Citatet ovan indikerar att de diskrimineras exempelvis på arbetsmarknaden vilket kan ses som "intern kolonialism" (Loomba 2006). De ensamkommande barnen beskrivs som marginaliserade då de inte kommer in i samhället och i en del fall lyfts fram som att de lever i en skuggvärld.

De finns även exempel på tidningsartiklar som har en positiv ton om ensamkommande barn då det skrivs att de integreras snabbt i samhället genom att de har lärt sig språket. Samtidigt kan dessa tidningsartiklar tolkas som att de ensamkommande barnen indirekt beskrivs som avvikande då texten ger intrycket av "vi" och "dem", genom att använda "vårt" land, "det svenska samhället" och "rotat sig i våra kommuner". Utifrån Cheregis (2015) forskning kan det tolkas som att medias användande av "vårt/våra" inkluderar svenskar och exkluderar de ensamkommande barnen som "de andra". Nedan visas ett exempel:

De senaste åren har många människor på flykt sökt sig till vårt land. Många av dem kom hit som ensamkommande barn och har snabbt kommit in i det svenska samhället, lärt sig språket, rotat sig i våra kommuner och skaffat sig en vardag i skolan, med kompisar och fritidsaktiviteter. (Aftonbladet 2018-04-04)

Tidningsartiklarna skapar även distansering till de ensamkommande barnen genom att bland annat använda metaforer. Exempel på en metafor som används båda åren är begreppet "strömmen av ensamkommande flyktingbarn", som Brune (2004) lyfter fram som förekommande i svenska nyheter på 1990-talet. Som i tidigare forskning var användandet av metaforer något som framkom i tidningsartiklarna från de båda åren.

Kommun efter kommun larmar nu om den allt ökande strömmen av ensamkommande flyktingbarn – enbart förra veckan kom 676 barn till Sverige från länder som Afghanistan, Somalia och Syrien. (Aftonbladet 2015-08-21)

2015 var det Sverige, Tyskland och Österrike som tog ett orimligt stort ansvar. I dag har vi en ny obalans tack vare de gränskontroller som bland andra Sverige infört för att stoppa strömmen av flyktingar. (Aftonbladet 2018-05-08 artikelnr 5.5)

I citaten ovan framgår även orden “larmar” och “gränskontroller” som förmedlar en hotfull bild av de ensamkommande barnen. Användandet av metaforer innebär att de ensamkommande barnen avhumaniseras (Catalano 2017), vilket gör dem till “de andra”. Metaforer, som till exempel ordet ström, leder också till objektifiering av de ensamkommande barnen då subjektiva sidor som känslor, behov och önskemål inte finns med i bilden (Boréus 2015). Till skillnad från vad vi hade förväntat oss, utifrån tidigare forskning (Saglietti 2019; Lalander & Herz 2018; Stretmo 2014) där metaforen ankarbarn lyfts fram, nämndes begreppet ankarbarn endast i en artikel under 2015 och inte alls under 2018.

I artiklar från båda åren fanns beskrivningar av ensamkommande barn som skapar olika stereotyper av ensamkommande som grupp, vilket också är ett sätt att skapa “de andra” (Brune 2004; Cheregi 2015). Stereotyper som är kopplade till ensamkommande barn är bland annat att de beskrivs som våldtäktsmän och drogmissbrukare, vilket citatet nedan visar på:

XXX är typisk för det vi ser i granskningen av gruppvåldtäktsdömda tonåringar: han var påverkad, påstår att övergreppet var ett frivilligt samlag. Han ger som många andra uttryck för en snedvriden syn på sexualitet. (Aftonbladet 2018-05-08 artikelnr 5.4)

I det ovanstående citatet blir personen som är ett ensamkommande barn en “typiskt” gruppvåldtäktskille, missbrukare och en person med en snedvriden syn på sexualitet. Beskrivningen skapar en bild av att de ensamkommande barnen har en dålig kvinnosyn, en bild som i stor utsträckning är kulturaliserad, vilket förstärks med följande citat från samma artikel: ”-Tröskeln till övergrepp kan vara lägre för en utlandsfödd, ett kvinnoförakt man bär med sig och som stötts upp i ett kompisgäng som tolkar kvinnor som sexuellt tillgängliga när de rör sig ute.”(Aftonbladet 2018-05-08 artikelnr 5.4) Bilden av att unga män med invandrarbakgrund har dålig kvinnosyn är inte ny för denna studie utan är en återkommande beskrivning i media (Bredström 2006). Genom att benämna den enskildes situation upprepade gånger, associeras hela gruppen ensamkommande barn med dessa egenskaper. Andra exempel på citat från tidningsartiklarna i det studerade materialet, som skapar stereotyper, är när de beskrivs som “många ensamkommande barn” och “han är ett av alla marockanska barn” (jfr Brune 2004). Genom att stereotyper av ensamkommande barn kopplas till olika problem i media, vilket resultatet visar på då de beskrivs som våldtäktsmän, skapas en hotfull bild av gruppen. Att andra nationaliteter stereotypiseras är enligt Löwander (1997) exempel på

kulturalisering som media, ofta omedvetet, producerar. Följande är exempel på hur en stereotyp bild, som kopplas till en form av kriminellt beteende, skapas av bland annat marockanska pojkar:

Fyra marockanska pojkar misstänks för en gruppvåldtäkt av en ung kvinna vid Stadsgårdskajen i Stockholm i början av september. (Aftonbladet 2018-10-01)

Ytterligare beskrivningar av marockanska barn är framställningen av att de är obetydliga jämfört med andra barn i samhället. De blir obetydliga bland annat genom att ingen letar efter dem då de har försvunnit, vilket i en annan artikel jämförs med hur samhället skulle reagera om ett svenskt barn försvann. "Är det så vi bemöter ett nioårigt barn i Sverige? Om han hade haft svenska föräldrar hade han knappt fått gå ensam över gatan." (Aftonbladet 2015-08-08). Ensamkommande barn som försvinner blir också till offer, menar Stretmo (2014), då de kopplas till människohandel och smuggling. Två exempel på ensamkommande barn som försvinner och som beskrivs som utsatta för människohandel är citaten nedan:

I ett gathörn i Oslo hittade han den 16-årige XXX som tvingades sälja droger. Sedan var det XXX som sålde sin kropp, XXXX som bodde under en bro i London och XXX som hämtades av polis på en sluten psykiatrisk avdelning i Jönköping för att dumpas på en gata i Rom. (Aftonbladet 2015-08-08)

Han är ett av alla marockanska barn som stuckit från Sverige och nu lever på gatan i städer som Paris och Barcelona. I Sverige står han som "försvunnen" men ingen myndighet har egentligen letat efter honom. (Aftonbladet 2018-03-21)

Beskrivningar av hur svenska myndigheter inte agerar på samma sätt i fall som handlar om ensamkommande barn, som de hade gjort om det var svenska barn, innebär att media framställer ensamkommande barn som att de i praktiken inte har samma rättigheter som andra barn har.

Sammanfattningsvis kan de ovan beskrivna konstruktionerna av de ensamkommande barnen kopplas till att nyhetsmedierna konstruerar ett "vi" och de ensamkommande barn till "de andra". Genom att de ensamkommande barnen beskrivs som annorlunda, exkluderade, obetydliga, distanserade och som stereotyper blir de till objekt som inte har känslor och tankar. Att media väljer att lyfta fram negativa beskrivningar av de ensamkommande barnen,

exempelvis att de kopplas till problemsituationer, sker även en diskriminering av gruppen ensamkommande. Landström (2001) menar att västvärlden synliggör etniska och kulturella olikheter för att hålla isär människor och gör dem till “de andra”. Utestängning av en grupp genom stigmatisering av kultur, etnicitet eller ras är ett sätt för västvärlden att hålla isär människor (Schierup 2006).

6.1.3 Ensamkommande barn som börda

Beskrivningarna av ensamkommande barn som börda för samhället framkom både år 2015 (29 artiklar) och år 2018 (11 artiklar). De blir en börda för samhället genom att de beskrivs som en belastning, som brottsliga och som ett hot för samhället. Att det var fler artiklar som beskrev de ensamkommande barnen som börda år 2015, kan förklaras med att det kom fler ensamkommande barn under år 2015 än år 2018. I flera artiklar från 2015 framgår att mottagandet av ensamkommande barn är en belastning för samhället då mottagandet kräver mycket av samhällets olika aktörer, vilket inte framgick i tidigare forskning. Nedanstående citat är ett exempel:

Särskilt allvarlig är situationen för de barn som kommer utan sällskap av någon vuxen. För att möta deras behov och rättigheter behövs fler socialsekreterare, fler gode män och fler familjehem. Det behövs också er skolor och fler lärare. För de äldre ensamkommande flyktingbarnen behövs ett stort antal nya boenden. (Aftonbladet 2015-12-08)

Artiklarna från år 2015 beskriver också de ensamkommande barnen som belastning för samhället. Det gör de genom att lagförslag och nya regler presenteras i syfte att minska invandringen av ensamkommande flyktingbarn och det skrivs om att “[...] minska trycket från de ensamkommande flyktingbarnen” (Aftonbladet 2015-11-25) vilket indikerar att de utgör en börda för samhället. Till skillnad från år 2015, skrivs det mer om kostnader under 2018 och mindre om mottagandets krav, exempelvis: “Kommuner som tagit emot ensamkommande unga är största kostnaden i regeringens ändringsbudget.” (Aftonbladet 2018-04-17) De ensamkommande barnen blir till börda genom kostnaderna de utgör och att de blir till en belastning för samhället (jfr Lilja 2013; Onay-Coker 2019).

Beskrivningar av antalet ensamkommande barn i artiklarna visar också på att de utgör en form av belastning. Att artiklarna skriver ut antalet ensamkommande barn kan kopplas till Cheregis

(2015) forskning, vilket innebär att media skapar en hysteri kring barnen genom att skriva antalet. I de artiklarna där antalet av ensamkommande barn lyftes fram, var det framförallt politiker, poliser och myndighetsutövare som kom till tals i artiklarna. Brune (2004) menar att nyhetsartiklar från dessa grupper förmedlar hårda nyheter, vilket skapar en distansering till de ensamkommande barnen.

De ensamkommande barnen, speciellt pojkar, beskrivs även som brottsliga och dömda till grova brott, vilket innebär att de utgör en börda för samhället (jfr Strömbäck, Andersson & Nedlund 2017; Onay-Coker 2019).

Polisen har utrett både skadegörelse och narkotikabrott och nyligen dömdes en yngling för mordförsök på en granne. (Aftonbladet 2015-12-14)

Men den övergripande bilden är tydlig: en majoritet av gärningsmännen var antingen kriminellt belastade, lågutbildade, asylsökande eller hade andra problem, som arbetslöshet, drogmissbruk eller psykisk sjukdom. Några exempel: Asylsökande. Umgås bara med andra ensamkommande. Skär sig. Skolkar. Uppträder respektlöst mot personal på stödboendet. (Aftonbladet 2018-05-08)

Ovanstående citat visar även på de stereotyper som finns om ensamkommande barn, där brottslighet är ett av dem. Att de ensamkommande barnen beskrivs som brottsliga innebär enligt Boréus (2005) att de tillskrivs negativa faktapåståenden, vilket gör dem till "de andra" och gruppen framställs som mer brottsliga än resten av befolkningen. Den dominerande bilden som skapas av de ensamkommande barnen är att det är mer troligt att de begår brott än andra, vilket enligt Bredströms (2006) beskrivning kan ses som en rasifieringsprocess. I likhet med tidigare forskning, där det lyfts fram att "invandrare" och flyktingar blir till rasifierade subjekt, kopplas gruppen ensamkommande barn samman med kriminalitet och våld (ibid.). Dock visar artiklar under år 2015 att de ensamkommande barnen framställs med mer förståelse och sympati när det skrivs om deras brottslighet i jämförelse med år 2018. De beskrivs alltså som brottsliga på två olika sätt då de i en del tidningsartiklar framställs som förståeliga och i andra som hotfulla. Ett exempel på när de beskrivs som förståeliga är att det skrivs att de tvingas till kriminella handlingar.

Där utnyttjas de sexuellt och tvingas till kriminella handlingar. De vågar nog inget annat än att göra vad de blir tillsagda. (Aftonbladet 2015-04-10)

Sammanfattningsvis kan det konstateras att framställningen av ensamkommande barn som börda i så stor utsträckning kan kopplas till att de oftast synliggörs i media vid problemsituationer (Boréus 2005). I likhet med Loomba (2006) som menar att vi skiljer människor åt, vi delar in dem i olika kategorier för att sedan ge dem olika egenskaper som framställer ”dem” som grupper som är mindre utvecklade i jämförelse med ”vår” överlägsenhet. Genom att synliggöra de ensamkommande barn vid problemsituationer skapas en distansering mellan den gruppen och läsarna och därmed ett “vi” som utgör de i väst, alltså medias perspektiv och ett “dem” som utgör de som är utanför väst, alltså de ensamkommande barnen. Detta innebär att media har makt att tillskriva ensamkommande barn olika faktapåståenden som kan påverka bilden som läsaren får av gruppen.

6.1.4 Ensamkommande barn som etablerade i samhället

Framställningen av ensamkommande barn som etablerade i samhället framkom både år 2015 (8 artiklar) och år 2018 (11 artiklar). De framställs som etablerade i samhället genom att de passar in i det svenska samhället och har lyckats bra i livet, trots flykten och andra svårigheter. De anses passa in i samhället för att de arbetar/studerar eller är duktiga/ambitiösa. Följande är två exempel:

Kompisen XXX instämmer – de vill snabbt bli bra på svenska så att de kommer in på ett universitet. Ingenjör är ett av drömyrkena. (Aftonbladet 2015-10-04)

Vi vill betona att vi är ett axplock av alla kompetenta och hårt arbetande afghansvenskar som dagligen kämpar för sitt och för Sveriges bästa, det Sverige som vi älskar och ser som vårt trygga hem. (Aftonbladet 2018-05-28)

De ovanstående citaten vill förmedla en positiv bild, men genom att lyfta fram en ensidig bild av de ensamkommande barn som duktiga/ambitiösa och hårt arbetande, kan det också tolkas som att de “måste” kämpa hårt och visa att de är tillräckligt bra för att bli accepterade. För att de ensamkommande barnen ska passa in i det svenska samhället framställs bilden av att de måste ändra på sig, vilket Brune (2004) beskriver som assimilation. Hon menar att det är en

form av förtryck och diskriminering där “de andra” måste ändra på sig eller sträva mot svenskhet, för att bli accepterade. Citat nedan är ett exempel som visar att ensamkommande barn bland annat ändrar sin religion för att passa in i samhället:

Några av de afghanska ungdomarna har till och med konverterat till protestantismen för att visa att de verkligen vill bli en del av det svenska samhället. (Aftonbladet 2018-05-28)

Assimilation innebär också utestängning av “de andra” enligt Brune (2004). Det kan exempelvis innebära att de ensamkommande barnen distanserar sig från den egna gruppen genom att beskriva “de andra” som misslyckade, vilket kan kopplas till Cheregis (2015) forskning. Följande är ett exempel från ett ensamkommande barn som uttalar sig:

Utan Drive in-fotbollen hade jag inte varit den jag är idag. Det finns en läskig parallellvärld jag ser bland mina jämnåriga. De som inte deltog utan blev kvar i "porthänget". Många av dem hamnade i missbruk, blev skuldsatta och kom aldrig in i samhället. Drive in-fotbollen har minst sagt hållit mig borta från den parallellvärlden. (Aftonbladet 2015-04-26)

De ovanstående citaten kan tolkas som att de ensamkommande barn som har anpassat sig, genom bland annat att ändra religion, att de är med i fotbollslag och att de snabbt blir bra på svenska, beskrivs som ett ideal som bör följas för att bli accepterade. Strävan efter svenskhet och det svenska samhället kan förklaras utifrån postkolonialism då Sverige och svenskhet placeras i utopins centrum som ger texterna nationalistiska och koloniala drag (Brune 2004).

I några artiklar lyfts de ensamkommande barnen fram som en tillgång för samhället, i likhet med Strömbäck, Andersson och Nedlund (2017) som belyser att tidningarna beskrev invandrare som bidrar till den svenska ekonomiska tillväxten som en positiv framställning.

De HVB-boenden som XXX är föreståndare för ligger i Nässjö och där har man arbetat hårt med att se till att barnen klarar skolan och tar studenten. Kommunen hjälper även till med sommarjobb. Det är jätte viktigt att alla barn snabbt integreras, oavsett hur många dom är. På sikt växer de upp och blir en tillgång för Sverige, fortsätter han. (Aftonbladet 2015-09-03)

Ovanstående citat där ensamkommande barn beskrivs som en tillgång för samhället kan, å ena sidan kopplas till Coopers et al. (2017) studie, där australienska tidningsartiklar hade en positiv ton när de lyfte fram flyktingars framgång. Å andra sidan kan det tolkas utifrån

begreppet objektifiering där de ensamkommande barnen behandlas som ett föremål och som om de är till för att tillfredsställa eller betjäna andra människor (Boréus 2005)

Framställningen av ensamkommande barn som att de arbetar/studerar, är duktiga och ambitiösa och aktiva i fotbollsföreningar kan sammanfattas med att media lyfter upp de ensamkommande barn som har lyckats i Sverige och har etablerat sig i samhället.

Framställningarna av de ensamkommande barnen som lyckade, kan tolkas som att de har anpassat sig efter svenska normer för att bli accepterade. På det sättet konstrueras Sverige och resten av västvärlden som utgångspunkt, vilket innebär dominerande västerländska verklighetsbeskrivningar och att alla andra måste anpassa sig efter. Enligt ett socialkonstruktivistiskt perspektiv skapas föreställningar om hur de ensamkommande är genom sociala konstruktioner av de ensamkommande barnen.

6.1.5 Afghanska och marockanska pojkar

Både år 2015 och år 2018 var den vanligaste nationaliteten av ensamkommande barn afghanska pojkar. De flesta artiklar berättar om pojkar, men i några få fall nämns flickor också: "De få flickor som kommer ensam har ibland råkat ut för övergrepp av människosmugglarna." (Aftonbladet 2015-09-03)

Det har varit mycket fokus på ensamkommande pojkar från Afghanistan under våren. Flickor har inte fått lika mycket uppmärksamhet. (Aftonbladet 2018-08-16)

I flera artiklar beskrivs barnen som att de är från Afghanistan och att de är pojkar, vilket även kan ses i Liljas (2013) forskning. Beskrivningar av att de ensamkommande barnen är från Somalia nämndes bara i en av de undersökta artiklarna, vilket är en skillnad från Liljas (2013) studie där ensamkommande från Somalia nämndes i större utsträckning. Förutom att de benämns som pojkar beskrivs de också som ungdomar. I de flesta artiklarna skrivs det att de ensamkommande barnen är mellan 13 och 17 år.

2015 kom det 23 480 ensamkommande barn och ungdomar från Afghanistan till vårt land. (Aftonbladet 2018-04-21).

Hittills i år har över 8000 barn, de flesta pojkar i åldern 13–17 år, tagit sin tillflykt hit. (Aftonbladet 2015-08-21).

Diskussionen om ålder var ett vanligt förekommande ämne i tidningsartiklarna, vilket kan jämföras med tidigare forskning (Stretmo 2014; Lilja 2013) om framställningen av ensamkommande barn i Sverige där samma diskussion inte framkom. I artiklarna från år 2015 skrevs det mer än 2018 om att ensamkommande barn ska genomgå medicinsk ålderskontroll, vilket innebär att de utreder om de har den ålder som de påstår att de har. Att en ålderskontroll behöver göras kan tolkas som att myndigheter inte tror på dessa barn. Ett annat exempel på att de anklagas för att ljuga om sin ålder är benämningen “skäggbarn” som betyder att de är vuxna trots att de själva säger att de är barn. Följande citat är ett exempel:

Det enda som därmed bevisats i den här affären är att Moderaterna låtit Hanif Bali hållas. Så länge han hånat feminister och "skäggbarn" på Twitter har de inte agerat. (Aftonbladet 2018-03-21)

Under år 2018 använde en del politiker benämningar som “unga män” eller “unga vuxna afghanska män” då de refererar till personer som kommit till Sverige som ensamkommande barn men som har blivit äldre än 18 år. Andra politiker och privatpersoner använde dock benämningar som “ensamkommande barn/flyktingbarn” eller “ensamkommande ungdomar” för dessa ungdomar.

Den som har asylskäl får stanna, och övriga behöver återvända. De 9000 unga vuxna afghanska männen saknar asylskäl. (Aftonbladet 2018-04-26)

Miljöpartiets linje är den rakt motsatta. De vill bland annat att Sverige ska ta emot fler flyktingar, att lagen med tillfälliga uppehållstillstånd och skärpt anhöriginvandring slopas, förbättra för ensamkommande flyktingbarn och behålla rätten att bosätta sig var man vill. (Aftonbladet 2018-05-06)

Ett mönster kunde urskiljas då de politiker som var emot en generösare lagstiftning rörande ensamkommande barn använde sig av, “unga män” eller “unga vuxna afghanska män” medan politiker, och privatpersoner, som var för en generösare lagstiftning rörande ensamkommande barn använde sig av “ensamkommande barn/flyktingbarn”. En annan aspekt är att i några av

de få artiklar som de ensamkommande barnen fick utrymme, beskrev de sig själva som ”afghansvenskar”.

Det skrivs också i flera artiklar om ensamkommande barn som kommer från Marocko och i samband med detta nämns även i ett annat land i Nordafrika, Algeriet. Eritrea är ett annat land som ensamkommande barn beskrivs komma ifrån i två artiklar. I en artikel (Aftonbladet 2015-08-22) presenteras statistik från Migrationsverket över de länder som barnen kommer ifrån. I tabellen framgår att det var många fler ensamkommande barn som kommer från länderna Somalia, Syrien och Etiopien än vad det är som kommer från Marocko och trots detta presenteras ensamkommande barn från Marocko i större utsträckning än andra länder. Att ensamkommande barn från Etiopien inte lyfts fram i Aftonbladets artiklar kan ses som osynliggörande av denna grupp då denna är underrepresenterade i tidningsartiklarna (jfr Boréus 2005).

De ensamkommande barnens egna perspektiv och röster utestängs i stor utsträckning från diskussioner i media, istället visas diskussioner som politiker och andra myndighetspersoner tar upp om de ensamkommande barnen. Även i Liljas (2013) forskning framkommer det att det skrevs mest nyhetsfokuserat då politiker och tjänstemän hade mest utrymme i debatterna. När en viss grupp inte får vara med i diskussioner innebär det enligt Boréus (2005) exkludering. Genom att benämna exempelvis de ensamkommande barnens etnicitet eller kultur skapas alltså, enligt Schierup (2006) och Boréus (2005) exkludering av dessa barn.

7 Avslutande diskussion

Syftet med studien har varit att skapa förståelse för hur tidningsartiklar i Aftonbladet framställer ensamkommande barn år 2015 och år 2018 samt om det finns några skillnader mellan dessa år. Studien har visat att ensamkommande barn beskrivs som offer, som “de andra”, som börda och som etablerade i samhället under båda åren. Det fanns mer likheter än skillnader mellan de två åren.

En skillnad mellan de båda åren var att ensamkommande barn beskrevs som börda i nästan tre gånger så många artiklar år 2015 än vad de gjorde under 2018. Detta skulle kunna bero på att det kom många fler ensamkommande år 2015 än 2018. Studien visade att år 2015 var det fler artiklar som hade fokus på att beskriva och diskutera ensamkommande barn och deras

situation än år 2018. År 2018 skrevs det mer om politiska frågor kring de ensamkommande barnen istället för att det skrevs om de ensamkommande barnen, vilket kan bero på att det var valår 2018. En skillnad mellan hur de framställs som offer var att under år 2015 skrivs det att de blev exploaterade genom tvångsarbete, övergrepp och tvingas sälja droger. I jämförelse med år 2018 där de skrivs att de blev exploaterade genom att privata företag tjänar pengar på de ensamkommande barnens situation. Detta kan förklaras med att ensamkommande barn framställdes mer beskrivande och med mer sympati år 2015 då det kom störst antal ensamkommande. Att privata företag tjänar pengar på boenden för ensamkommande är en politisk fråga då det handlar om skattepengar vilket kan kopplas till hur ensamkommande år 2018 ofta nämns ur ett politiskt perspektiv.

Denna studiens resultat är viktiga för att media har en viktig roll vid formandet av individens tänkande och handlande. Genom att lyfta fram dessa framställningar av ensamkommande barn kan människor i samhället bli mer medvetna om hur olika maktförhållanden skapas samt upprätthålls i medierna, vilket kommer att påverka människors tänkande och handlande. Som socialarbetare är det också viktigt att vara medveten om hur de ensamkommande barnen framställs för att kunna förstå deras situation och göra rättvisa bedömningar.

Vi har analyserat materialet ur ett postkolonialistiskt perspektiv vilket påverkar resultatet. Det kan finnas alternativa tolkningar och framställningar av ensamkommande barn skulle kunna beskrivas på ett annat sätt genom att använda ett annat teoretiskt perspektiv. Vi är medvetna om att vi lyfter fram framställningar av ensamkommande barn utifrån egna tolkningar och har förhållit oss kritiska till de tolkningar som gjorts.

I vår studie har vi endast studerat texten i artiklarna men inte tittat på de bilder som hör till texten. Att undersöka bilderna som visas i samband med de undersökta artiklarna skulle komplettera denna studie och skapa en tydligare bild av hur ensamkommande barn framställs i Aftonbladet åren 2015 och 2018. Forskning skulle också kunna utföras på en djupare nivå av de olika undergrupper som finns bland ensamkommande som till exempel framställningen av afghanska ungdomar eller marockanska barn. Vidare skulle denna studie kunna följas upp genom att studera framställningen av samma ensamkommande barn år 2019.

8 Referenser

Aftonbladet (2019a)

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/p6opWj/nastan-fyra-miljoner-lasare-varje-dag> Hämtat: 26-11-2019

Aftonbladet (2019b)

<https://www.aftonbladet.se/a/LOIQ4/om-aftonbladet> Hämtat: 26-11-2019

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (2000). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig textanalys*. Lund: Studentlitteratur

Boréus, Kristina (2005). Diskursiv diskriminering: en typologi. *Statsvetenskaplig tidskrift*, årg 107, nr 2.

Boréus, Kristina (2015). *Texter i vardag och samhälle*. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.), *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber AB

Brah, Avtar (2001). Att inrama Europa på nytt: Genuskonstruerade rasismer, etniciteter och nationalisterna i dagens Västeuropa. I: Landström, Catharina (red.) *Postkoloniala texter*. Stockholm: Federativs förlag

Bredström, Anna (2006) Maskulinitet och kamp om nationella arenor- reflektioner kring bilden av "invandrarkillar" i svensk media I: De los Reyes, Paulina, Molina, Irene & Mulinari, Diana (red.) *Maktens (o)lika förklädnader: kön, klass & etnicitet i det postkoloniala Sverige: en festskrift till Wuokko Knocke*. Stockholm: Atlas

Brune, Ylva (2004). *Nyheter från gränsen. Tre studier i journalistik om "invandrare", flyktingar och rasistiskt våld*. Diss. Göteborg: Univ.

Brune, Ylva (2006). Den dagliga dosen. Diskriminering i Nyheterna och Bladet. I: *Mediernas vi och dem - mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. (SOU 2006:21)

Bryman, Alan (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.

Bryman, Alan (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.

Burr, Vivien (2003). *Social constructionism*. London: Routledge

Catalano, Theresa (2017). When Children Are Water: Representation of Central American Migrant Children in Public Discourse and Implications for Educators. *Journal of Latinos and Education*, 16 (2), 124–142.

Cheregi, Bianca-Florentina (2015). The Media Construction of Anti-Immigration Positions: The Discourse on the Romanian Immigrants in the British Press. *Revista Română de Sociologie, Iss 3-4/2015*, 279-298.

Cooper, Samantha, Olejniczak, Erin, Lenette, Caroline & Smedley, Charlotte (2017). Media coverage of refugees and asylum seekers in regional Australia: a critical discourse analysis. *Media International Australia (8/1/07-current)*, vol. 162, no. 1, pp. 78–89.

Danielson, Ella (2012). Kvalitativ innehållsanalys. I: Henricson, Maria (red). *Vetenskaplig teori och metod: från idé till examination inom omvårdnad*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur

De los Reyes, Paulina & Molina, Irene (2006). Kalla mörkret natt! Kön, klass och ras/etnicitet i det postkoloniala Sverige. I: De los Reyes, Paulina, Molina, Irene & Mulinari, Diana (red.) *Maktens (o)lika förklädnader: kön, klass & etnicitet i det postkoloniala Sverige: en festskrift till Wuokko Knocke*. Stockholm: Atlas

Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning. (2002).

Stockholm: Vetenskapsrådet. Tillgänglig på Internet:

http://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf Hämtat: 2019-12-04

Graneheim, Hallgren, Ulla & Lundman, Berit (2004). Qualitative Content Analysis in Nursing Research: Concepts, Procedures and Measures to Achieve Trustworthiness. *Nurse Education Today*, 24.

<http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.490.2963&rep=rep1&type=pdf>

Hämtat: 2019-12-04

Herz, Marcus and Philip Lalander (2017). Being Alone or Becoming Lonely? The Complexity of Portraying ‘Unaccompanied Children’ as Being Alone in Sweden. *Journal of Youth Studies* 20(8): 1062–76.

Kamenova, Denitza (2014). Media and Othering: How Media Discourse on Migrants Reflects and Affects Society’s Tolerance. *Political Sciences / Politické Vedy*, (2):170–184.

Lalander, Philip and Herz, Marcus (2018). “I Am Going to Europe Tomorrow”: The Myth of the Anchor Child and the Decision to Flee in the Narratives of Unaccompanied Children. *Nordic Journal of Migration Research*, 8(2), p. 91.

Landström, Catharina (red.) (2001). *Postkoloniala texter*. Stockholm: Federativ

Lederer, Jenny (2013) “‘Anchor baby’: A conceptual explanation for pejoration”, *Journal of Pragmatics*, 57, pp. 248–266. doi: 10.1016/j.pragma.2013.08.007.

Lilja, My (2013). Ensamkommande flyktingbarn i dagspressen. I: Ahmadi, Fereshteh & Lilja, My (red.). *Ensamkommande flyktingbarn - utifrån perspektivet socialt arbete*. Gävle University press

Ljuslinder, Karin (2011). Medieforskningens betydelse för den journalistiska praktiken: Funktionshinderfrågor som exempel. *Nordicom-Information* 33 (2011) 3, pp. 17-27.

Loomba, Ania (2006). *Kolonialism/Postkolonialism: en introduktion till ett forskningsfält*. Stockholm: Tankekraft

Lundman, Berit & Graneheim, Hällgren, Ulla (2017). I: Höglund-Nielsen, Birgitta & Granskär, Monica (red.). *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård*. Tredje upplagan Lund: Studentlitteratur

Löwander, Birgitta (1997). *Rasism och antirasism på dagordningen: studier av televisionens nyhetsrapportering i början av 1990-talet = [Racism and anti-racism on the agenda] : [studies of Swedish television news in the beginning of the 90s]*. Diss. Umeå : Univ.

Maier, Melissa A. (2017) Content Analysis: Advantages and Disadvantages I: Allen, Mike . *The sage encyclopedia of communication research methods*, vol. 4, SAGE Publications, Inc, Thousand Oaks, CA, doi: 10.4135/9781483381411

Mediearkivet [Elektronisk resurs]. (1996-). Stockholm: Retriever
<http://web.retriever-info.com.ludwig.lub.lu.se/services/archive?> Hämtat: 2019-12-05

Migrationsverket (2018) Asylsökande till Sverige under 2000-2018.
<https://www.migrationsverket.se/download/18.4a5a58d51602d141cf41003/1547203713050/Asyls%C3%B6kande%20till%20Sverige%202000-2018.pdf> Hämtat: 2019-11-19.

Migrationsverket (2018) Mitt i världen 2018.
<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Migration-till-Sverige/Migrationsverket---mitt-i-varlden-2018.html> Hämtat: 2019-11-19.

Mohd Don, Zuraidah & Lee, Charity (2014). Representing immigrants as illegals, threats and victims in Malaysia: Elite voices in the media. *Discourse & Society*, 25(6), p. 687.

Onay-Coker, Duygu (2019). The representation of Syrian refugees in Turkey: a critical discourse analysis of three newspapers, *Continuum*, 33:3, 369-385.

Regeringskansliet (2019) [https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/arende/betankande/forlangning-av-lagen-om-tillfalliga-begransningar_H601SfU26]
Hämtat: 2019-11-19.

Saglietti, M. (2019) “‘Inevitable distinctions’”: The discursive construction of unaccompanied minors’ agency in Italian residential care’, *Language and Dialogue*, 9(1), pp. 172–190. doi: 10.1075/ld.00037.sag

Schierup, Carl-Ulrik (2006). Vart tog den sociala dimensionen vägen? Medborgarskap, multikulturalism och social exkludering I: De los Reyes, Paulina, Molina, Irene & Mulinari, Diana (red.). *Maktens (o)lika förklädnader: kön, klass & etnicitet i det postkoloniala Sverige: en festskrift till Wuokko Knocke*. Stockholm: Atlas

Schreier, Margrit (2014). Qualitative Content Analysis. I: Flick, Uwe. (red.) *The SAGE Handbook of qualitative data analysis*. SAGE Publications Ltd, London, pp. 170-183, doi: 10.4135/9781446282243.

Statistiska Centralbyrån, SCB (2016) Det stora antalet asylsökande under 2015 ökade inte flyktinginvandringen nämnvärt.

<https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/befolkningens-sammansattning/befolkningsstatistik/pong/statistiknyhet/asylsokande-grund-for-bosattning-utlandsk-bakgrund-medborgarskapsbyten-adoptioner-hushallsstatistik-och-medellivslangder-2015/> Hämtat: 2019-12-04

Stretmo, Live (2014). *Governing the unaccompanied child. Media, policy and practice*, Göteborg: Univ.

Strömbäck, Jesper (2014). *Makt, medier och samhälle. En introduktion till politisk kommunikation*. Lund: Studentlitteratur AB.

Strömbäck, Jesper, Andersson, Felicia & Nedlund, Evelina (2017). *Invandring i medierna – Hur rapporterade svenska tidningar åren 2010-2015?*. Rapport 2017:6. Delegationen för Migrationsstudier Ju 2013:17

van Dijk, Teun A. (1993). *Elite Discourse and Racism [Elektronisk resurs]*. SAGE Publications, Inc

<http://www.discourses.org/OldBooks/Teun%20A%20van%20Dijk%20-%20Elite%20Discourse%20and%20Racism.pdf> Hämtat: 2019-12-30

Wenneberg, Søren Barlebo (2001). *Socialkonstruktivism: positioner, problem och perspektiv*. 1. uppl. Malmö: Liber ekonomi

Winther Jörgensen, Marianne & Phillips, Louise (2005). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur

9 Empirilista

Artiklar från Aftonbladet och är hämtade från Retriever 191127

Från år 2015

Artikel	Artikelnamn	Datum
2.1	'JAG VILL INTE GÅ HEM'	150205
2.2	Spårlöst försvunna	150212
2.3	'Pojkarna letar efter sin bror'	150213
2.4	Du och jag är de utsatta barnens största problem	150217
2.5	Samhället skulle ta hand om pojkarna	150223
3.1	Fördjupning saknas	150310
3.2	Tjattet att medier ljuger och bedrar är SD:s fetaste mylla	150316
4.1	Tänk om det var ditt barn som flydde	150410
4.2	"Fotbollen har hållit mig borta från en värld av missbruk"	150426
5.1	Maktkampen	150530
8.1	Barnen som försvinner och ingen bryr sig	150808
8.2	Skrikhögern har misslyckats helt	150814
8.3	Brist på familjehem öppnar för vanvård	150820
8.4	Tar emot 1 barn i timmen	150821
8.5	8 000 barn - bara i år	150822
8.6	Hatretorik som gör människor livrädda	150825
8.7	Nu ska det bli ordning och reda	150827
9.1	"De vågar inte lita på någon"	150903
9.2	Nu visar europa medmänsklighet	150904
9.3	Nu är det dags att gå från ord till handling	150905
9.4	Supportrarnas gåva till offren: 140 000 kronor	150905
9.5	Hela landet hjälper till	150906
9.6	Löfven talar efter kritiken	150906
10.1	BOR PÅ GATAN - OCH BEGÅR BROTT	151007
10.2	Det är som en Dickens historia –och ovärdigt en modern rättsstat	151007
10.3	'Tokiga regler' drabbar barnen	151011
10.4	'Märks att de är riktiga kompisar'	151012
10.5	Tar 84 000 för att ge 1 flyktingbarn hem	151014
10.6	Hon hyllas av gamla	151019

10.7	Lyssna på proffsen om flyktingbarnen	151022
10.8	'Vi hinner inte med alla som kommer'	151023
10.9	'Fotboll är som ett gemensamt språk'	151023
10.10	Din skatt ska inte göda Bert Karlsson	151027
11.1	Malmö inrättar särskild enhet för rekrytering av flyktingpersonal	151104
11.2	Många vill komma hit- och det är ju fantastiskt	151107
11.3	12.00 är det stopp	151112
11.4	Sveriges kommuner får 8 miljarder extra: Det är helt sjukt ju!	151113
11.5	M Så länge rika slipper drabbas byggs hellre tältläger än bostäder	151115
11.6	'Vi kan inte göra mer''	151125
11.7	Ger telefoner - hjälper flyktingbarn ringa hem	151126
12.1	Barn behöver stöd –inte mer otrygghet	151202
12.2	Inget avtal om 'återvändarna'	151205
12.3	Sverige behöver en statlig krissocialjour	151208
12.4	En man gripen för mordbrand	151210
12.5	17 klagomål före branden: Oseriöst	151214
12.6	Sprider lögnen om flyktingbarn	151217
12.7	"Jag har själv kallat det för livets efterrätt"	151227

Från år 2018

Artikel	Artikelnamn	Datum
2.1	Ja, de ensamkommande ska avgöra valet i höst	180201
2.2	Styr terrorister i Åkersberga	180208
2.3	Hon har friat till pappans mördare	180224
2.4	Vi var inte tillräckligt tuffa mot S	180227
3.1	Beslut ska inte bygga på flum	180301
3.2	C positiva - till att fler kan få stanna	180320
3.3	Ingen letar efter de försvunna barnen	180321
3.4	Så spricker ett Twitter troll	180321
4.1	Så ska unga på flykt slippa tvingas flytta	180404
4.2	Regeringen: 5 miljarder till flyktingkostnader	180417
4.3	Bekänn färg om de unga, C	180421
4.4	Kritiken: C kan betala	180425
4.5	Det är olyckligt - för Alliansen	180426

4.6	Nyhetslistan	180429
5.1	17-ÅRINGEN: HAN SKA DÖ	180502
5.2	S hårda flyktingpolitik minskar glappet till M	180506
5.3	Dra tillbaka förslaget att 9 000 får stanna	180506
5.4	BARA 4 AV 112 MEDGER BROTT	180508
5.5	Sverige kan bara inte ha en egen flyktingpolitik	180508
5.6	'DET ÄR DE SOM SKA SKÄMMAS	180514
5.7	'Vi är beredda att fälla en S-regering'	180517
5.8	Hit flyr pojkarna som Sverige slänger ut	180528
5.9	Sverige har hjälpt oss att nå våra drömmar	180528
5.10	Invandrarna kom - svenskarna drog	180529
7.1	Åtalas för attack mot flyktingar	180703
7.2	"Då vissa köpte filter, skaffade andra taggtråd"	180722
7.3	Även solidariteten brinner i Sverige	180724
8.1	Konst bara för aktivistbubbla?	180811
8.2	Plikten går före allt för prinsessan Christina	180811
8.3	"Ingen väljer var man föds"	180811
8.4	Tvångsgifta Sara ska utvisas till sin "man"	180816
9.1	Målet: Snabba beslut för asyl	180907
9.2	Tjänade miljoner på tomt hvb hem	180916
9.3	'Är gräsligt - men det fanns inget alternativ'	180924
9.4	Blir miljonärer – på hem för flyktingbarn	180924
10.1	Jag hyrde kulturprofilens lyxsvit	181002
10.2	Hörby: M låter SD löpa amok	181006
10.3	'Jag fattar inte varför, jag bara gör det'	181012
10.4	Tror att min slöja krossat fördomar	181029
11.1	Kan ni förstå hur det är att vänta i tre år på att livet ska börja?	181112
11.2	Ica-handlaren bjuder ensamma på julbord	181125
11.3	Illustratören till Astrid Lindgrens böcker i olycka	181127
12.1	Se våra hjältar i kväll!	181217
12.2	Albins dröm slår in	181218

10 Bilaga

Kodningsschema 2

Exempel på citat från både år 2015 och 2018

Meningsenhet (meningar/citat som de står i artiklarna)	Manifest betydelse (den bokstavliga betydelsen av meningen)	Latent Betydelse (den underliggande betydelsen av meningen)	Subtema	Tema
Kommuner som tagit emot ensamkommande unga är största kostnaden i regeringens ändringsbudget.	Ensamkommande är största kostnaden i regeringens ändringsbudget	De är dyrt för samhället att ta emot flyktingar	Belastning för samhället	Börda
Mellan 500 och 600 kartlagda barn har de senaste åren drivit runt i city och stulit och knarkat: närmare 2 000 brott misstänks de för.	Flera hundra barn driver runt i Stockholm city och knarkar och begår brott	Ensamkommande barn är brottsliga och missbrukar droger	Brottsliga	Börda
Hundratusentals människor har kommit till vårt land, men de kommer inte in i vårt samhälle. De lever på bidrag istället för jobb, inte sällan i områden med ett växande utanförskap.	Kommit till vårt land, men kommer inte in i vårt samhälle. De lever på bidrag	Skiljer på "vi" och "dem" genom att benämna "vårt land", "vårt samhälle". De lever på bidrag vilket indirekt säger "vi jobbar"	Avvikande /exkluderas Stereotypiseras	De andra
Samtidigt, varje gång ett blont svenskt barn försvunnit har insatsen varit omedelbar: efterlysningar och skallgångskedjor, massiva	Om ett svenskt barn försvinner vidtas många åtgärder för att hitta det	Ensamkommande barn behandlas annorlunda än svenska barn, samhället bryr sig inte lika mycket om dem	Avvikande, obetydliga	De andra

polisinsatser, helikoptrar med värmekameror.				
Jag har inget liv. Jag har ingen familj. Jag har ingen plats att gå tillbaka till. Min pappa sa: Vad du än gör kom inte tillbaka hit.	Har inget liv, familj, plats att gå tillbaka till.	Ensam har ingen annan	Ensamma	Offer
När Yara började i klassen var hon näst intill apatisk - och hon ritade teckningar på flygplan och människor som låg blödande på marken.	Flicka är apatisk och målar teckningar med människor som blöder	Ensamkommande flicka som är traumatiserad	Psykiska besvär	Offer
Ska vi prata ekonomi, vilket verkar vara Ljunggrens språk, då kanske vi tjänar på att låta dem stanna. De är en arbetskraftsresurs som kommer att behövas.	Vi tjänar på att låta dem stanna. De är en arbetskraftsresurs som kommer att behövas.	Vi får ut något av dem om de stannar. De är arbetskraftsresurs	Arbetskraft Objektifiering	Etablerade i samhället De andra
Minnen väcks till liv hos min vän som har jobb, familj, vänner och en bra position i samhället	En person som kommit till Sverige som ensamkommande och som nu har bra jobb, familj, vänner	Har etablerat sig i Sverige, lyckats bra och bidrar till samhället	Arbetande/studerande	Etablerade i samhället

Tabell inspirerad av Graneheim & Lundman (2004).